

Klānu

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

vestis

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

2015. gada jūnijs Nr. 3 (193)

Kultūras ziņas

No 6. līdz 7. jūnijam

DK „Degumnieki” piedalīsies
VIII Vidējās paaudzes deju svētkos
„Dievs man deva maizes zemi”
Jelgavā

22. jūnijā plkst. 20:00

Degumnieku TN
pašdarbības kolektīvi aicina uz
lustīgu Jāņu ieligošanas uzvedumu
A. Grīniece „Līgošanas nerātnības”
Pēc uzveduma – balle
Spēlēs grupa „Nakts Ekspresis”
leeja uz pasākumu bez maksas

23. jūnijā plkst. 22:00

Jānis aicina uz līgošanu
un lustīgu ballēšanos „Miglās”
līdz rīta gaismai
ar basām kājām pļaviņā.
Lidzi ņemt sieru, alu, līgo dziesmu
un labu garastāvokli
Muzicēs grupa „Sokrāta
brīvdienas”

4. jūlijā Aviācijas svētki

(par pasākuma norisi lasīt 2. lpp.)

26. jūlijā Ošupes pagasta svētki

(sīkākai informācijai sekot uz
afišām)

1. augustā Bērības svētki

Bērnus lūgums pieteikt līdz
10. jūlijam. T. 25622223 (Ilze)

Tautas nama vadītāja
Ilze Melngaile

Vendijas Strādes foto

Kapusvētki Krievbirzes kapos
20. jūnijā plkst. 15.00

Līgodama vien atnāca

Jā tiks mājā Jāņu diena:

Pār siliem, pār mežiem

Jenāk manā sētiņā.

/L.t.dz./

Vēl pavisam nedaudz un skaistais vasaras saul-
griežu laiks būs klāt. Tas ir īpašs laiks, kad cilvēks sa-
plūst vienā veselumā ar dabu. Kad ikviens zāles stiebrs,
smilga, ūdens vai rasas piliens ir dzīvības pārpilns. Laiks, kad
ūdens attīra ne vien ārēji, bet arī dvēseliski.

Naksnīgai peldei vasaras saugriežos piemīt īpašs spēks, gluži tā-
pat, kā rasas veldzes baudīšanai ziediem pilnā pļavā, kur pārpilns ar augu un saules
staru īpašo spēku.

Šis ir laiks, kad atmodināt sevī labāko, enerģiskāko, arī auglīgāko, jo mēs esam
daļa no dabas, un vasaras saulrieži ir laiks, kad dzīvība raisās visspēcīgāk.

Kursim uguni, ļaujot gaismai uzvarēt pār tumsu, lēksim pār ugunsgrābiem cieši rokās
sadevušies, lai attīrītos no visa liekā, izjūtot ticību un pakļāvību viens otram.

Saulgriežu laikā, kad daba būs uzplaukusi visā krāšņumā un tuvosies pilnbriedam,
atcerēsimies par senajiem rituāliem, par tautas dziesmām un tradīcijām. Par uguns un
ūdens dziedinošajām enerģijām, par tieši Jāņos ievāktajiem ārstniecības augiem, kas
sniegs mums spēku un nodrošinās veselību visu nākamo gadu.

Sveicam svētkos pagasta Līgas un Jāņus!
Lai visiem ļaudīm saulaina, jauka un ražīga vasara!

Ošupes pagasta pārvalde

**Izlaidums Degumnieku pamatskolā
12. jūnijā plkst. 18.00**

9. klases audzēkņi Zvaniņa svētkos.

No kreisās: Hārdija Kristiāna Nagle, klases audzinātāja Ināra Kiukucāne,
Lelde Tropa, Arnita Upeniece, Jānis Šķēls.

Nav tāda, ko nevar, ja ir – tad jāvar!
Kaut plaukstām jūra jāizsmel, kaut
zemes smagums jāpaceļ.
Nav tāda, ko nevar. Ja ir – tad jāvar!
/Andrejs Eglītis/

**Absolventi, lai jums Karlsona
apetīte uz dzīvi, Pepijas Garzeķes
fantāzija un Nezinīša neatlaidība!**

„Klānu Vēstis”

4. jūlijā

Aviācijas svētki

No pulksten 9:00 skatītāju
pulcēšanās

10:00 – 12:00 Lidaparātu apskate
uz skrejceļa un lidmodeļu
demonstrējumi
12:00 – 13:00 Robežsardzes rīcība
aeromobilajās operācijās
13:00 – 13:30 PITTS MONSTER
aerobātikas paraugdemonstrējumi
13:30 – 14:00 Grupas lidojums
14:00 – 17:00 Panorāmas lidojumi
17:00 – 19:00 Degumnieku
kausa izcīņa paramotoru veiklības
sacensībās

KULTŪRAS SADAĻA

12:00 – 13:30 Programma ar
bērnu līdzdarbošanos. Piedāvā
„Pārsteigumu Karuselis”
13:30 – 14:30 Bērnu un jauniešu
centru jauno mūziķu uzstāšanās
15:00 – 16:00 Grupas „JUMPRAVA”
koncerts
17:00 – 20:00 Bērnu un jauniešu
centru jauno mūziķu uzstāšanās
21:00 – 02:00 Zaļumballe kopā ar
grupām „Ceļojums”, „Ceļavējš” un
„Velves”

IEEJAS MAKSĀ UZ VISU PASĀKUMU

Pieaugušajiem 7,00 euro
Bērniem no 7 gadu līdz 18 gadu
vecumam un studentiem uzrādot
studenta apliecību 3,00 euro
Iebraukšana ar automašīnu teritorijā
2,00 euro
Bērniem līdz 7 gadu vecumam,
1. un 2. grupas invalīdiem ieeja bez
maksas

Pasākumu vadīs un par muzikālo
noformējumu gādās Radio2 DJ Aivis
Pasākumā piedalīsies LR
Robežsardzes helikopteri

Pasākumu organizē:
OŠUPES PAGASTA PĀRVALDE
Pasākumu atbalsta:
MADONAS NOVADA PAŠVALDĪBA
Atbalstītāji:
Z/S Vilces, SIA Heta būve,
SIA Maxis

Viens sērkokciņš – 0,9 hektāri priežu meža!

Tikai viens mirklis un viens sērkokciņš, bet izdeg 0,9 hektāri priežu meža un pieci cilvēki četras stundas strādā vaiga sviedros! Vai tik lielai ir jābūt bezatbildības cenai?

Mežs cilvēkam dod prieku, baudu, svaigu gaisu, daudziem arī iztiku. Bet skatoties uz izdegušo mežu, acīs sariesas asaras. Arī priedes raud savām skujas asarām. Raud par to, ka sāp. Par to, ka zaudēti draugi, kas dzīvo sūnās un arī nepatīk tas melnums pierastā zaļuma vietā. Kāda putnu mamma atlido un savus putnēnus vairs neatrod... Tas draiskais liesmu velniņš nav saudzējis neko. Bet tam CILVĒKĀM jau bija jāsteidzas, vai arī bija vienalga. Atveda uz mežu atkritumus, aizdedzināja un aizbrauca. Likās jau, ka vietēja droša dedzināšanai (izrakta bedre), bet vējš sadraudzējās ar uguns liesmu un palīdzēja tai pārkāpt pāri malai.

Man liekas nesaprotami, ja katrā mājā ir atkritumu savākšanas konteiners, kuru regulāri iztukšo atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumi, kāpēc ir jātērē dārgais laiks un līdzekļi degvielai, lai atkritumus vestu uz mežu! Ejot darba gaitās pa mežu, var redzēt ko lubānieši un tās apkārtnes iedzīvotāji ēd, dzer, velk mugurā... Vai mums šī mežu piemērošana ir kļuvusi par hobiiju un mums tas šķiet skaisti? Vai mums šāds ir priekšstats par sakoptu un skaistu vidi? Vai mums katru gadu Lielajā talkā gribas uzstādīt arvien jaunus savākto atkritumu rekordus? Varbūt tēmējam uz iekļūšanu Gīnesa rekordu grāmatā?!

Tādēļ būsim atbildīgi par savu rīcību. Tuvojās ogu un sēņu sezona. Saudzēsim Latvijas lielāko bagātību – mežus! Rīkosimies tā, lai arī citreiz ir patīkami atgriezties tajā pašā vietā, atstāsim aiz sevis skaistu, nepiemēslotu vidi un neļausim uguns putnam saimniekot mežos. Ļoti uzmanīgiem ar uguni mežā un

tā tuvumā ir jārikojas uguns nedrošajā periodā (no aprīļa līdz oktobra beigām). Šajā laikā meži tiek novēroti no uguns novērošanas torņiem un tiek pamanīti katri dūmi, tādēļ arī lauksaimniecības zemēs šajā periodā nav pieļaujama dedzināšana. Ja tomēr ugunsgrēks ir izcēlies, tad par to jāziņo un pēc iespējas precīzāk jānorāda ugunsgrēka vieta un ceļi pa kuriem pie tā var piekļūt.

Par meža ugunsgrēkiem zvaniet uz telefoniem: MUS dežurants 22010518, vai mežziņiem Inesītei Skraučai 26181157 (Ošupes pagasts), Inītai Ceimerei 29193392, Ilmāram Lucim 26142191 (Indrānu pagasts). Būsim pateicīgi par sapratni un sadarbību.

Ošupes apgaitas mežzine
Inesīte Skrauča

Ziņas no feldšerpunkta

Ģimenes ārsts R. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems **š.g. 17. jūnijā no plkst. 13.00 līdz 15.00.**

Svarīgi iepriekš pieteikties pa tālruni 22023737, lai saskaņotu pacienta pieņemšanas laiku un dakteris paņemtu slimnieka kartiņu līdzī no prakses vietas.

Atgādinu, ka pie ģimenes ārsta par vizīti jāmaksā 1,42 euro.

Šobrīd ģimenes ārsta Rudzāta apmeklētāju pieņemšana tiek plānota 1x mēnesī – trešajā trešdienā. Lai dakteris izbrauktu divas reizes mēnesī, vajadzīgs lielāks pacientu skaits.

Sarmītes Saulītes atvaļinājuma laiks tiek plānots no 6. jūlija līdz 7. augustam.

Sociālā darbiniece Irina Mālniece atvaļinājumā atradīsies no 06.07. līdz 26.07. un no 17.08. līdz 30.08.

Pirmoreiz Degumniekos – bērnu un jauniešu teātru festivāls

1. jūnijā visā pasaulē tiek atzīmēta Starptautiskā bērnu aizsardzības diena, tās aizsākumi meklējami 1925. gadā, kad Ženēvā norisinājās Pasaules konference bērnu labklājībai. Pirmo reizi šī diena, īpašu svētku veidā veltīta speciāli bērniem, tika atzīmēta 1950. gadā. Kopš tā laika Starptautiskā bērnu aizsardzības diena ir kā nemainīga tradīcija daudzās pasaules valstīs un šajā dienā visā pasaulē notiek dažādi pasākumi, kas veltīti bērniem, sniedzot prieku un sajūtu, ka šī ir viņu diena.

Visas dienas garumā arī pie mums tika atzīmēti šie svētki. Saulainā 1. jūnija diena Degumniekos pulcēja bērnus un jauniešus no Barkavas, Praulienas, Meirāniem, Kusas, Madonas, Rīgas, Mārcienas, Liezēres, Lazdonas un Degumniekiem uz pirmo bērnu un jauniešu festivālu „Ai, cik jauki kopā būt!”.

Degumniekus festivālā pārstāvēja Degumnieku pamatskolas teātris „Virpulītis”, režisore Sabīne Šķēle – Stepanova un Degumnieku TN teātris „Mazais Modelītis”, režisores Iveta Šķēle un Ilze Melngaile.

Pasākumu vadīja divas pogas – Zaļā poga (Ilze Melngaile) un Sarkanā poga (Iveta Šķēle).

Sarkanā poga ļoti baidījās no piešūšanas un diegiem. Elektrības stabi, burtnīcu līnijas, zāles stiebi – viss viņai atgādināja diegus. Savukārt Zaļā poga vairs ne par ko nebēdāja, jo bija jau piešūta. Viņa bija iztrūkusi, kāds to atrada un piešuva. Viņa bija laimīga, jo varēja kādam būt noderīga.

Pavisam šajā dienā redzējām 14 izrādes. Jauki, ka jau skolas solā mācoties, bērni un jaunieši apgūst skatuves runas mākslu, gūst skatuves pieredzi. Skolēni teātri spēlēja ar prieku, jo katram tikusi atbilstoša loma, ņemot vērā viņa spējas un temperamentu.

Pēc katras izrādes, režisors izvēlējās savas krāsas diega pavedienu un „piešuva” pogu, bet pārstāvis no kolektīva aktieriem grieza lielo Laimes pogu un saņēma aploksni ar uzdevumu vai vēlējumu citam kolektīvam.

Aplūkojot festivāla programmu, skatītājiem atklājās interesants fakts. Vairākas izrādes bija par zaķiem. Piemēram, „Trīs laimīgi zaķi”, „Kā zaķens saplīsa”, „Zaķa precības”, „Kā garais Lielais dējējs olas dēja” u.c.

Iedvesmoja arī teātra kolektīvu izvēlētie mūti. Piemēram, „Ar tukšu vēderu nedrīkst strādāt!”, „Ja esi ieskrējies, tad lec...”, „Kopā jautrāk!”, „Lido līdz!” u.c.

Vakarpusē arī Sarkanā poga bija piešūta. No vienas puses – tā bija brīva, bet no otras puses? Poga nekur nederēja. Un tādi, kas nekam neder, nav laimīgi.

Festivāla dalībnieku kopbilde.

Festivāla vadītājas
I. Melngaile un I. Šķēle.

Radošajās darbnīcās veidotā
Draudzības glezna.

Dienas gaitā festivāla dalībnieki un skatītāji radošajās darbnīcās Vinetas Bormanē vadībā veidoja lielo Draudzības gleznu, cienājās ar Daigas Brutānes un Valentīnas Kruškas vārīto ugunscura zupu, pavadīja laiku dažādās aktivitātēs ārā svaigā gaisā.

Runā, ka debesīs mirdzošās zvaigznes arī esot pogas un tās saturot kopā visus milzīgos tālumus, lai neizkļūst. Lai arī festivāla dalībnieku draudzība turpinātos, gaisā tika palaists krāsainu balonu „saliūts”.

Ideja par festivāla organizēšanu pieder „Mazā Modelīša” režisorēm Ivetai un Ilzei. Degumnieku TN vadītāja Ilze Melngaile stāsta, ka šāda doma nebūtu radusies, ja pati nestrādātu ar bērnu teātra kolektīvu. Ja kolektīvs sevi nerekklamē, tad praktiski tam nav kur uzstāties, sevi parādīt. – Biju patīkami pārsteigta, ka ir tik daudz bērnu kolektīvu, kas ar lielu degsmi spēlē teātri, prieku pauž Ilze.

Vaicāta par to, vai nākamgad arī šāds festivāls varētu notikt Degumniekos, Ilze domā, ka tas pat varētu būt divu dienu festivāls, kas būtu piepildīts ne tikai ar te-

ātra izrāžu skatīšanos, bet arī ar dažādām izklaidēm un aktivitātēm.

Lai teātra spēles radošais gars nepagurst! Lai dzīvīgums, krāsainība un ugunīņa, kas zibsnīja jauno aktieru actiņās, neizgaist!

Ilze Purpļeviča

Ja kļūsi aktieri, žurnālisti...

Kā bijušajam Latvijas Radio korespondentam, šajā pasākumā man „uzkrita” valoda. Jā, no valsts valodas jaunie aktieriem vēl tālu. Īpaši šauru un platu „e, ē” un mīksto līdzskaņu lietošanā. Taču ne kritikai to saku. Bet jūsu nākotnei, jo kāds brīnums – būsi aktieri, žurnālisti, valstsvīri. Un tad valodai jābūt latviski pareizai. Mani savulaik šai jomā arī ļoti audzināja un mācīja A. Apele. Jo runāju galīgi „auzās”. Un izaudzināja. Tā kā tas nav nekas neizdarāms, bet, ja mācās jau bērnībā, tad labāk arī iemācās.

Kopumā – paldies par jauko festivālu Degumniekos!

Jūlijs Augusts Trops

„Spicā spalva” jau 15. reizi

22. maijā pagastu un novadu avižu veidotāju ceļš veda uz tipogrāfiju „Erante” Jēkabpilī. Šogad te pulcējās pārstāvji, kuru veidotās avīzes tiek drukātas „Erantē”. Patīkama bija atkalredzēšanās ar jau zināmiem avižu veidotājiem un iepazīšanās ar jauniem no Jaunjelgavas, Lizuma, Sarkaņiem, Lubānas, Varakļāniem, Madonas, Vestienas, Jēkabpils, Kokneses, Mētrienas, Aronas, Cesvaines.

Pasākums sākās ar laipnu sagaidīšanu un kafijas pauzi skvērā pretī tipogrāfijai. Tad sekoja ekskursija pa uzņēmumu SIA „Erante” valdes locekļa Jāņa Eriņa vadībā. Viņš pastāstīja, ka ap 70% no kopējā darba apjoma veido avižu drukāšana reģiona pašvaldībām. Pavisam tādi izdevumi ir 23, kā arī laikraksts Jēkabpilij un novadiem „Brīvā Daugava”. Drukāšana notiek ar ofseta iespiedmašīnu, kas var drukāt gan melnbaltus, gan krāsainus izdevumus. Tipogrāfija piedāvā palpojumus no vizītkartēm līdz pat ekskluzīviem nelielu tirāžu iespieddarbiem.

Pirms vairākiem gadiem iegādātas iekārtas, lai varētu izgatavot grāmatas arī cietajos vākos. Šī iespēja ir palīdzējusi tapt tiešām interesantām un skaistām grāmatām, kuru radīšanā piedalījušies paši grāmatas autori. Piemēram, 2012. gadā sadarbībā ar autoru Arti Kumsāru tika izdota Stipruma grāmata, tāpat tapusi grāmata, kas veltīta Sausnējas skolai, atzīmējot tās 50 gadu jubileju.

Jānis Eriņš izsmeloši pastāstīja par poligrāfijas nozari Latvijā, par uzņēmuma vēsturi. Viesi saņēma arī dāvanu – kalendāru ar visu dalībnieku kopbildi.

Dienas gaitā gidu pavadībā bija iespēja pabūt Strūves parkā un Krustpils pilī.

Strūves parks iekārtots 19. gs pilsēt-

Pasākuma dalībnieku kopbilde.

nieku atpūtai. Te tika svinēti dažādi pasākumi un organizēta gaisa balona pacelšanās. Pirms 1. Pasaules kara parku sauca par Kroņa dārzu, pēc 2. Pasaules kara – par Puškina parku. Beidzot to nosauca par Strūves parku, jo 1827. gadā Pulkovas observatorijas direktors V. Strūve šeit uzsāka meridiāna loka grādu mērījumu. Ap 1820. gadu, lai veiktu mērījumus, tika uzcelts koka tornis. Zemi mērīja, lai noteiktu apkārtnējo iedzīvotāju zemes platības, par kurām bija jāmaksā nodoklis. Uz meridiāna, kas iet caur Strūves parku, vietām bija labvēlīgi laika apstākļi koksa palmu un granātābolu audzēšanai. Veicot Vidzemes astronomisko un trigonometrisku uzmērīšanu 1816. – 1819. gados, par ģeodēzisko instrumentu stāvpunktu V. Strūve izmantoja Krustpils torni. Taču 1826. gadā, kad V. Strūve izdarīja meridiāna loka garuma mērījumus, pils īpašnieks barons Korfs neatļāva izmantot pils torni, vajadzēja meklēt citu stāvpunktu.

Strūves parkā uzstādīts piemiņas akmens šim notikumam. Strūves parks iekļauts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā, Latvijas kultūras pieminekļu sarakstā.

Krustpils pils jeb Krusta pils ir viduslaiku pils Daugavas labajā krastā Jēkabpilī. 13. gs. tā bija vienīgā Rīgas arhibīskapam piederošā mūra pils. 16. gs. pili ieguva Korfu dzimta un mantoja līdz pat 20. gs. sākumam. Vēlāk tajā tika izvietotas Latvijas Republikas un PSRS karaspēka daļas. Kopš 1996. gada Krustpilī atrodas Jēkabpils Vēstures muzejs.

Pēcpusdienā kafejnīcā „Ceļavējš” notika informatīvo izdevumu prezentācija, pieredzes un domu apmaiņa.

„Klānu Vēstis” 15. avižu veidotāju pasākumā Jēkabpilī pārstāvēja Ināra Baltā, Ilze Purpļeviča, Jūlijs Augusts Trops un šoferītis Dairis Ločmelis.

Nākamgad avižu veidotāju „tusiņš” notiks Aronas pagastā.

Ilze Purpļeviča

Tiksimies festivālā!

Saulgriežu laikā no 20. līdz 21. jūnijam notiks Pirmais Starptautiskais sieviešu deju kopu festivāls „Spīganu dejas ezera atspulgā”. Festivālu organizē Latvijas Senioru deju apvienība (LSDA) sadarbībā ar Rēzeknes novada Gaigalavas kultūras namu un ūdenstūrisma attīstības centru „Bāka”, kas atrodas pie Lubāna ezera.

Festivālā piedalīsies sieviešu deju kopas no Mērsraga, Cēsīm, Birzgales, Lēdmanes, Kalsnavas, Mārcienas, Vestienas, Meirāniem, Baltinavas un Žiguriem. Dalību festivālā pieteikušas arī deju kopas no Latvijas senioru deju apvienības. Viesu statusā – sieviešu deju kopas no Igaunijas un folkloras kopa no Biržai (Lietuva). Muzicēs Mārtiņa Ezeriņa kapela „Aiviekstes plostnieki”.

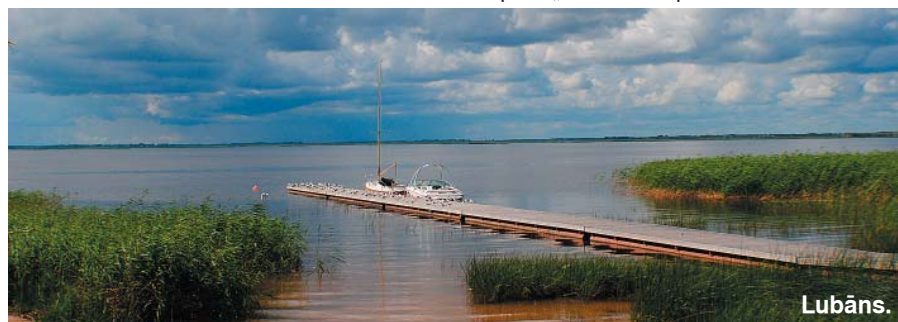
Programmā:

20. jūnijā plkst. 18:00 festivāla atklāšana ūdenstūrisma attīstības centrā „Bāka”

ap plkst. 21:00 saulgriežu tradīcijas kopā ar folkloras kopām no Lietuvas un Rēzeknes Darbosies Amatnieku tirdziņš

21. jūnijā plkst. 11:00 Biržai folkloras kopas koncerts Gaigalavā
plkst. 12:00 sieviešu deju kopu koncerts Gaigalavas kultūras namā leejā uz pasākumiem – bez maksas.
Sīkākai informācijai sekot uz afišām.

Ilze Purpļeviča,
sieviešu deju kopu koordinatore
Valentīnas Deksnas foto

Krītu un ceļos...

Katram cilvēkam ir savs starojums, sava īpašā aura un stiprums. Saka, ka jau no dzimšanas brīža, katram tiek iedots tik, cik viņš savu mūžu dzīvojot, var nest.

Visu cieņu tiem ļaudīm, kas var, prot, grib un dzīvo.

Pagastā ir daudz dzīvesgudru cilvēku. Par vienu no viņiem šoreiz jums pastāstīšu.

Tā ir mūsu Veltiņa. **Velta Dragune**, kam 13. jūnijā liela dzīves jubileja – 90 gadi. Ļoti latviska, iekšējīga un stipra sieviete. Kādu dienu devos pie Veltiņas ciemos, lai aprunātos par dzīvi. Viņas prieks par manu ierašanos nav vārdos aprakstāms – patiešs un neviltots. Lūk, mūsu saruna.

Pastāsti īsumā par sevi!

Esmu šejieni – dzimusi, augusi un visu mūžu te nodzīvojuši. Sāku mācīties Gotlība 4 – gadīgajā skolā Degumniekos. Pēc tam 2 gadus mācījos Meirānu Kalpaka skolā. Ģimenē bijām mamma, tēvs, māsa un brālis.

Tad sāku mācīties Priekuļu lauksaimniecības tehnikumā. Pēc gada nomira tēvs, bija jāpalīdz mammai lauku darbos. Jau no mazotnes mīļēju zemes darbus. Mums bija 38 ha zemes. Bija jāšēj, jāar. Vārdus sakot, daudz jāstrādā. Pēc kāda laika atsāku mācības Priekuļos un tehnikumu pabeidzu kā agronomu.

Man patika mācīties. Brīvajā laikā spēlēju basketbolu un dancoju.

Darba gaitas sāku Lubānas MTS kā iecirkņa agronomu. Strādāju daudzus gadus, līdz MTS likvidēja. Tad strādāju Zvidzienā kolhozā „Padomju Zvaigzne” par agronomu. Kolhoza priekšsēdētājs bija Gailītis, pēc tam Jānis Mālnieks. Man patika savs darbs. Pārvietojos galvenokārt ar velosipēdu. Kādu dienu man piedāvāja darbu kolhozā „Oškalns”. Dzīvoju Lāčudruvā vienā istabiņā ar Kļaviņu Ausmu. Rupsalā tolaik bija zirgu ferma. Man vienmēr patikuši zirgi. Un tajā fermā bija viens varens ērzelis, sauca par Dēmonu. Ja jūs zinātu, kā es auļoju pa laukiem ērzeļa mugurā! Mati vien plīvoja un vējš gar ausīm svilpoja! Mani Dēmons klausīja.

Gāja gadi un mammai palika grūti tikt galā ar saimniecību un lauku darbiem. Atnācu uz kolhozu „Jaunā gaisma” Degumniekos, kur par agronomu nostrādāju līdz pat 1990. gadam. Nosaukumi mainījās, bet es paliku savā profesijā. Savā saimniecībā audzēju zirgus. Atceros kādu atgadījumu. Reiz traucos zirga mugurā lielā ātrumā. Netālu no mājām pārtrūka siksna un es nokritu. Krītot domāju – nu ar mani ir cauri. Bet mans zirgs stāvēja kā zemē

iemīts un gaidīja, kamēr pieceļos.

Nākamais mans braucamais bija – *emka*. Atceros, ka uz kolhozu bija atbraucis 1. sekretārs Pelše. Viņš man jautā – ar ko es pārvietojos. Atbildu kā ir – ar zirgu un velosipēdu. Pēc divām dienām saņēmu priecīgu ziņu, lai braucu pakal

Velta Dragune savās mājās Ošupes pagasta „Asnos”.

motociklam. Tajos laiks tas bija dārgs braucamais. Maksāja ap 1600 rubļus un nebija tik viegli nopērkams.

Es taupīju savu *emku*. Vizināju mammu un braucu pa ciemiem. Interesanti bija, kā es ieguvu vadītāja tiesības. Bija Ošupē tāds priekšnieks Bistrovs. Reiz viņš brauca ar smago mašīnu uz Madoņu. Arī es braucu un viņa sieva. Priekšnieka sieva man saka, ka braucot likt vadītāja tiesības, vai es arī negribot? Tā es pamēģināju un tiesības ieguvu. Vienīgais aizrādījums bija, ka es braucot par ātru. Tieši tāpat man izgāja ar šofera tiesībām. Vēlāk man bija iespēja iegādāties zapīti, tad *Ņivu*. Toreiz uz visu rajonu tika iedalītas 3 *Ņivas* un viena no tām tika man. Visus savus braucamos esmu kopusi un sargājusī. Man vienmēr ir patīcis braukt, bet tie remontu (*smejas*)...

Par manu dzīvi un darbu pat grāmatu varētu uzrakstīt. Savā mūža esmu saņēmusi daudz pateicību un apbalvojumu, tikai vairs nezinu, kur tie nozuduši (*smejas*).

Kad tu sāki nodarboties ar lopkopību?

Tā pakāpeniski. Kad mamma bija, turējām gotiņu. Pamazām izveidoju savu ganāmpulku. Tagad man ir 7 gotiņas un 3 teles. Vēl man ir suņi un ļoti daudz kaķu. Visi prasa savu daļu. Es eju un bieži arī krītu, bet ceļos un atkal eju.

Kā tu atpūties, pavadī garos, aukstos rudens un ziemas vakarus?

Nevaru tā pateikt. Man ir ļoti labs miegs. Dienā man pietiek iesnausties uz 10 – 15 minūtēm un jūtos labi. Vakaros eju gulēt ap 22, rītos ceļos jau 3. Tā paiet manas dienas. Vai esmu stipra? Nezinu. Eju un daru. Gotiņas man ir un būs. Es aiziešu... viņas paliks. Ja nebūs gotiņu, kas pie manis nāks? Nevienš. Domāju, ka esmu vēl gana stipra. Vēl varu kūti ziemā iztīrīt un piena kannas stiept.

Ar sunīti abi ejam soli soli, tāpat arī kaķi mani visur pavada.

Vai interesējies par politiku?

Interesējos. Klausos pārsvarā radio. Gribētu par prezidentu Levitu. Tādu cilvēku, kas domā par Latviju, tautu, kas visam dzīvo līdz.

Vislabākie jau gan bija Ulmaņlaiki. Bija darbs un arī maksāja par to.

Vai tev ir kāds hobijs?

Zeme, zirgi, govīs (*smejas*). Kādreiz jaunībā izšuvu rakstus. Zeķes adīt man nepatīk. Atceros, kā ar brāli reiz samainījāmies – es tīrīju kūti, šis adīja zeķi. Vienreiz mūžā esmu zvejojusi, bet neķērās. Kad biju maza meitene, atceros, kā brālis lika naktsmakšķeres, bet man lika rakst sliekas un likt uz āķiem. Ūdens tad vēl bija līdz mājai, ķērās daudz zušu. Bet tā tīrīšana gan bija šausmīga. Kad man apnika tīrīt, es pa kluso tos zušus stiepu atpakaļ un laidu ūdenī.

Mans tēvs brūvēja alu, pēc tam mamma, vēlāk es. Man garšoja mīsa, alus pats gan ne. Mums vienmēr mājās bija alus. Ciemiņi vienmēr tika pacienāti ar maizi un alu. Man patīk cept maizīti. Vismaz reizi divās nedēļās to daru. Vienā cepienā es izcepu 9 kukuliņus. Cienāju draugus.

Agrāk dziedāju ansambli, bijām viena vecuma dziedātājas un tik labi skanēja! Arī tagad bieži dungoju. Ja kāds dzirdētu, domātu, ka kaut kas nav ar mani labi (*smejas*). Mana mīļākā dziesma ir „Kur tu dzimi, kur tu augi...” Manas mīļākās puķes ir rozes, kuras es nemaz neprotu audzēt. Bet mīļākais ēdiens – cepelīni. Mans gadalaiks ir maijs, kad visapkārt zeme zied. Tikai žēl, ka tik ātri nozied.

No svētkiem mīļākie man Jāņi. Jaunībā ar māsu un brāli Līgo vakarā vilkām staba galā mucu un tiklīdz to aizdedzām, turpinājums 6. lpp.

turpinājums no 5. lpp.

tā līgotāji sanāca no malu malām pilna sēta.

Vai tev ir daudz draugu?

Jā, ļoti daudz. Gan tepat pagastā, gan Latvijā. Ir man sens paziņa Kanādā. Radu man vairs nav daudz. Divas māšīcas dzīvo Tilžā, brālēns – Austrijā. Neesmu aizmirsta, bieži kāds pazvana.

Kā tu vērtē dzīvi mūsu pagastā?

Tikai pozitīvi. Patīk, ka dzīve iet uz augšu. Aigars ir savā vietā. Atceros viņu kā mazu zēnu, kas brauca ar traktoru kā liels vīrs. Tagad to dara viņa dēli.

Kas attiecas uz bezdarbniekiem un pabalstiem... Es ieteiktu viņus pabadināt, lai sāk strādāt, nevis gaidīt, kad viss gatavs iekrīt rokās. Tiem, kas strādā, ir nepatīkami skatīties uz tiem, kas stāv pie pagasta durvīm un atkal gaida... Katram ir iespēja strādāt, kaut vai ar lāpstu, lai uzturētu sevi. Atceros savu kaimiņieni Harbaču Mariju (lai viņai vieglas smiltis). Marijai bija 92 gadi, bet viņa ar lāpstu uzraka sev zemes pleķīti, iestādīja kartupeļus, sīpolus un citu sev vajadzīgo.

Par jaunatni varu teikt, ka ir gudri, uzņēmīgi. Daudz ko uzdrīkstas, bet ir nepacietīgi – grib daudz un uzreiz.

Ja tev kristu lielais laimests, ko tu pirktu?

Šokolādi. Ļoti daudz šokolādes. Un pa gabaliņam vien notiesātu dzīvojot pēdējos savus mūža gadus...

Veltīn, daudz baltu dieniņu, veselību un prieku! No sirds saku es –

Ināra Baltā

Edītes Zaubes foto

Paldies un augstas laimes!

Šovasar dižu jubileju svin mūsu galvenā agronome (padomju laikos) Velta Dragune. Kad tolaik izmēģinājos Latvijas Lauksaimniecības Akadēmijā tapt (neveiksmīgi) par agronomu, mums šad tad nācās kontaktēties prakses laikā. Domāju, ka viņai tas bija gana grūti. Jo es pats jutu, ka man tas viss iet auzās. Es pat nesapratu, kāpēc te esmu. Zināšanas ir viens. Bet praksē neieliktas, neizmantotas, tās ir nedzīvas. Kā grāmata ir makulatūra, kuru nelasa. Nav arī man no Dieva dots būt organizatoram. Bet tas lauku speciālistam ir ļoti svarīgi. Taču Dragunes kundze mani ārkārtīgi piecietā. Viņa bija ļoti pacietīga, apveltīta ne tikai ar zināšanām par zemi, bet arī pedagogu (darbaudzinātāja) talantu.

Lai arī bija okupācijas laiks, Veltas Dragunes pārvaldībā Degumnieku zeme deva vienu no labākajām ražām bijušajā Madonas rajonā.

Vēl šodien man ir neērti par Jūsu nervu bojāšanu. Atvainojos no visas sirds. Un vēlreiz – augstas laimes!

Jūlijs Augusts Trops

Bibliotēku nedēļa Degumnieku bibliotēkā

Kā ik gadus, aprīļa nogalē visās Latvijas bibliotēkās tiek atzīmēta Bibliotēku nedēļa – šogad tās moto „Pastāvēs, kas pārvērtīsies!”

Šajā nedēļā bibliotēka piedāvāja saviem apmeklētājiem vairākas izstādes. „**Mana bērnības grāmata**” – šo izstādi veidojām kopā ar lasītājiem. Pateicoties Rasmus Eglītes, Anitas Pauliņas, Ilzes Purpļevičas, Martas Nagles, Daigas Brutānes, Elitas Zaubes atsaucībai izdevās izveidot interesantu grāmatu izstādi. Bērnības grāmata gandrīz ikvienam ir ļoti īpaša, bet ne visiem tā saglabājusies. Tāpēc jo interesantāk bija apskatīties un atcerēties, kādas bija mūsu tālās bērnības grāmatas, jo šoreiz izstādi veidojām no 40., 50., 60., 70. gadu grāmatām. Savdabīgākais un retākais eksemplārs lūgšanu grāmata „Aglonas zvaigzne”, kas izdota 1912. gadā. Un, droši vien, pagājušā gadsimta sākumā šī grāmatiņa varēja būt vienīgā, no kuras bērni mācījās lasīt. Atceroties savu bērnību, noteikti daudzi no mums var teikt, ka grāmatas bija vesela pasaule, kurā nozūst un ceļot, nejutot laiku. Pasakas, stāsti, teikas un dzejoļi, bez tā visa bērnība nebūtu īsta. Tāpēc atdzīvinot šīs jaukās sajūtas un emocijas vēl visu jūnija mēnesi varēsim pāršķīstīt „Pasaku par Diegabiksi”, „Mazā Mikiņa lielos darbus”, „Timurs un viņa komanda”, „Medņa sieva irbīte”, „Lielīgais zvirbulis”, „Ruslans un Ludmila”, „Hitopadeša”, „Mazā Anduļa pirmās bērnības atmiņas”. Šī bija tikai daļa no izstādē apskatāmajām grāmatām. Ja ir interese – nāciet, aplūkojiet izstādi vai arī pievienojiet savu bērnības grāmatu.

Literatūras izstādē „Par mūsējiem raksta un runā” bibliotēkas apmeklētāji varēja iepazīties ar rakstiem no lielākajiem preses izdevumiem Latvijā, kas stāsta par mūsu novadnieku darbu un dzīves gaitām, par viņu devumu sabiedrībai.

Bibliotēku nedēļas noslēgumā aktīvākos skolēnus – Bibliotēkas draugus uz bibliotēku aicināja Čatiņš. Bērni kopā noskatījās multfilmu par Čatiņu, lai pēc tam pārrunātu, kas ir internets, ko tas mums piedāvā, no kā internetā jāuzmanās. Vi-

ņiem bija jāveic dažādi uzdevumi un jāveido plakāts „Čatiņš iesaka”.

Ināra Kokare,
bibliotēkas vadītāja

No 11. līdz 19. jūnijam bibliotēka slēgta sakarā ar bibliotēkas grāmatu krājuma inventarizāciju.

Kabata

Degumnieku pamatskolas avīze/2015.gada aprīlis-maijs/Nr.5

Sveiki, lasītāji!

2014., 2015. mācību gads aiz muguras.
Vasarai durvis ir atvērtas.
Aprīlis un maijs šķiet kā paātrinātajā filmā
paskrējuši - Joku diena, dejotāju sadanči,
Lieldienas, deju skate, kurā mūsu skolas
deju kolektīvs ieguva laureātu pakāpi un
4.vietu Latvijā, Projektu nedēļa, apkārtnes
sakopšanas darbi, māmiņu dienai veltītie
pasākumi, sporta aktivitātes, pēdējā mācību
diena 9.klasei un vēl daudzi pasākumi.
Vissaspringtākais laiks tagad
devītklasniekiem. Līdz izlaidumam vēl
jāpagūst nokārtot pēdējie eksāmeni,
jāsakārto savi prioritāšu saraksti.
Lai veicās, draugi!
Saulainu un neaizmirstamu vasara visiem
mums!

Vendija

Ceļa vārdu vietā

Mēs jums Rītu dodam
Iekrāsojiet viņu, kā nu kurš to prot.
Šajos gados gūtais,
Lai jums nav par sodu,
Bet, lai palīdz augstu, tālu
Uzlidot!
Ne jau vārda daļas
Iemācīs jūs piedot.
Diagrammās pazūd viss,
kas mazs un sīks.
Gribas, lai jūs spētu
Otram roku iedot
Tad, kad tas visvairāk viņam
Vajadzīgs!

Gribas, lai jūs paši
Gaismas avots esat,
Grūtā brīdī citiem padomu
kas dod.
Lai jūs vienmēr līdzi
Baltas domas nesat,
Kas spēj otru pacelt, nevis
Ievainot!
Tā kā ozolzīles
Lielā koka māsas,
Kas pret zemi
skanēdamas rudens
dienās krīt,

Mēs jūs cienām!
Katra savā krāsā,
Tādēļ mācām cienīt arī mūs!
Visus atkal
Gaidām skolā -citurīt...1.septembrī...

Skolas administrācija

Starpnovadu olimpiāžu uzvarētāju godināšanas pasākumā Madonā

13.maijā tika apbalvoti veiksmīgākie pamatskolu pārstāvji mācību priekšmetu olimpiādēs un konkursos. No mūsu skolas šogad uz godināšanas pasākumu devās 8 uzvarētāji.

Alekss Kozulis starpnovadu dambretes konkursā ieguva 3. vietu (sk. S.Solovjova), Megija Rauza - vizuālās mākslas olimpiādē ieguva 2. vietu, Arnita Upeniece -vizuālās mākslas olimpiādē ieguva atzinību (sk. U.Salmane), Samanta Ūbelīte - ieguva atzinību starpnovadu glītrakstīšanas konkursā (sk. I.Strode), Megija Elena Litke ieguva 1. vietu informātikas -animācijas filmu konkursā, Inese Stepaņenko ieguva 2. vietu animācijas filmu konkursā, Ralfs

Bormanis un Ērika Tolše - ieguva atzinību šajā konkursā (sk. I.Strode).

Pasākums notika patīkamā gaisotnē. Skolēnus, skolotājus, vecākus un viesus sveikšanas starplaikos uzjautrināja klauns un Dzelzavas bērnu ansamblis. Paldies Ošupes pagasta pārvades vadītājam Aigaram Šķēlam par sarūpētajiem pārsteigumiem.

Informāciju apkopoja
Vendija

Aprīļa un maija notikumu virpulis

- * Joku diena (organizēja 2.un 4.klase kopā ar audzinātāju)
- * Dejojāju sadancis Degumnieku tautas namā (Meirānu, Murmastienes, Lubānas, Ļaudonas un Degumnieku skolu dejojāju koncerts)
- * Lieldienu pasākums (organizēja pirmskolas skolotājas)
- * Jaunsargu sacensības Degumniekos (Meirānu, Degumnieku un Lubānas jaunsargi), organizē jaunsargu vadītāja L.Meistare
- * Skolu Avīžu veidotāju tikšanās Meirānu Kalpaka pamatskolā
- * Dejojāju skate Madonā
- * Zēnu vokālistu konkurss "Aiviekstes lakstīgalas", piedalījās Aksels Kozulis, ieguva nomināciju "Labākais tautasdziesmas izpildījums"
- * Projektu nedēļa "Laukā, visi laukā!" (brīvdabas pedagogija)
- * Vizuālās un lietišķās mākslas pulciņu darbu skate Vidzemes novadā-Cēsīs, piedalījās V.Strode, ieguva III pakāpi
- * Apkārtnes sakopšanas talka pulkveža O.Kalpaka dzimtas mājās "Liepsalās"
- * Māmiņu dienas koncerta sākumskolā
- * Ģimenes dienai veltīta pēcpusdiena 5.u 6.klasē
- * Māmiņu dienas pasākums pirmskolas grupā "Sauleszaķei"
- * Ģimenes dienai veltīts pasākums pirmskolas grupā "Čāli"
- * Novada olimpiāžu uzvarētāju godināšanas pasākums Madonā
- * Zvaniņa svētki 9.klases skolēniem
- * Jaunsargu ekskursija un Ādažiem
- * Novada pirmskolu Mazā sporta olimpiāde Degumniekos
- * Futbola mači pie mums
- * Izlaidums pirmskolā
- * Drošības diena- mācību trauksme - ugunsdrošība!
- * Mācību gada noslēguma pasākums!

Sauleszaķēni spoži nozibinājuši

Pavasaris! Vai mēs pamanījām zaļās zāles pārliecinošo uzvaru pār pelēcību, vai mēs saklausījām pirmās dzeguzes kūkošanu un vai mums bija laiks apstāties un pavērot kā visa daba beidzot ir pārmainījusi savu „garderobi”? Sauleszaķēni savā rosībā daudz ko palaida garām, jo gatavojās svētkiem, par kuru neesamību šajā laikā nu nekādi nevarējām sūdzēties. Ziemassvētku vecītim kārtīgs siens laiks ir pirms decembra, bet mums tāds bija maijs-ļoti ražens mēnesis. Ko tad mēs tādu esam sadarījuši?!

Liekam jaunu bildi iekšā...Māmiņdiena! Vēlējamies šo pasākumu mīlu un sirsnīgu, un ceru, ka tas mums izdevās. Galvenais, ka katrā mājā mamma goda vietā ir nolikusi bērna zīmēto māmiņas portretu un nekas vairāk nav vajadzīgs.

Liekam jaunu bildi iekšā...Mazā sporta olimpiāde Degumniekos! Seit nav tik daudz stāsts par Sauleszaķēniem, bet par to, ka „mazs cinītis gāz lielu vezumu” un par to, ka Degumnieku skola, nebūt nepārstāvēt „lielvalsti” var sarīkot tik grandiozu pasākumu un savās mājās sapulcināt tik daudzus sportot gribētājus. Bet Sauleszaķēni jau malā nestāvēja-ar komandas kapteini Ivetu priekšgalā,godam pārstāvēja Degumniekus-līda, leca ,meta, ķēra, skrēja un beigās tika godaloti kā „Izturīgākā komanda”. Hip,hip urāāāā!

Liekam jaunu bildi iekšā...Pēc liela skrējiena ir vajadzīga atpūta?!Tikai ne Sauleszaķēniem. Mums neizbēgami tuvojās gada lielākais, priecīgākais un reizē arī skumīgākais notikums „Izlaidums”-šodien es vēl šeit,bet rītu,skolai sacīšu-Labrīt! Sogad visām Sauleszaķēnu izdarībām-atā!-teica četri Sauleszaķēnu puisi-Renārs,Gvido,Marks un Rūdolfs un viena Sauleszaķēnu meitene-Santa! Novēlam viņiem „lai uz skolu viņi iet ar tādu pašu degsmi un vēlmi mācīties,kā to darīs 1.septembrī!Un, lai sapni piepildās!

Liekam jaunu bildi iekšā...Jā,bet kura tā bilde būs?! To mēs uzzināsim septembrī, kad atkal mēs satiksim savējos, kad atkal kalsim nākotnes plānus un piedomāsim par to, ko mēs šoreiz varam izdarīt labāk un interesantāk nekā pagājušo gadu!

Visiem Jums mēs,Sauleszaķēni un Baiba ar Ivetu,novēlam vasarā „lai Jums ir apetīte uz dzīvi kā Karlsonam, fantāzija kā Pepijai Garzeķei(latviešu valodas skolotāja priecātos,ja tāda domrakstos būtu skolēniem) un Vinnija Pūka neatlaidība(jo īpaši to novēlam 9.klasei atverot jaunas durvis). Lai Jums pozitīvām emocijām bagāta vasara!

Audzinātāja Baiba Smeltere

Avīze "Kabata" dalībnieki maijā veica aptauju, lai noskaidrotu

10 dažādas nominācijas mūsu skolā.

Lūk rezultāti!

PIEKLĀJĪGĀKĀ MEITENE -Megija Rauza(8.kl.)

PIEKLĀJĪGĀKAIS ZĒNS -Arvis Bonda(7.kl.)

SMAIDĪGĀKĀ MEITENE -Keita Kruglova(3.kl.)

SMEIDĪGĀKAIS ZĒNS -Jānis Šķēls(9.kl.)

STILĪGĀKĀ MEITENE -Keita Putniņa(1.kl.)

STILĪGĀKAIS ZĒNS -Toms Jaudzems(7.kl.)

ERUDĪTĀKĀ MEITENE -Megija Rauza(8.kl.)

ERUDĪTĀKAIS ZĒNS - Ralfs Bormanis(7.kl.)

SPORTISKĀKĀ MEITENE —Hārdija Kristiāna Nagle(9.kl.)

SPORTISKĀKAIS ZĒNS —Jānis Šķēls(9.kl.)

Vasarā!

- 1)Labie darbi skolā!!!
- 2)Skolēnu XI Dziesmu un deju svētki 6.-12.jūlijs
- 3) Laivu brauciens Jaunsargiem -4.jūnijs
- 4) Nometne Cesvainē- 9.-11.jūnijs
- 5)Nometne Liepsalās 16.-19.jūnijs
- 6) Godalgotais brauciens Vendijai Strodei un sk.Edītei uz Briseli 13.-15.jūlijs
- 7)Pagasta Aviācijas svētkos diviem mūsu skolas skolēniem loterijas biļetē krita pilna loze , Mārtiņš Šķēls un Aksels Kozulis vinnēja braucienu ar lidmašīnu...
- 8) ja vēlie piedalīties kādā nometnē, ielūkojies :bernunometnes.lv/

Klašu kolektīvu gada pārskati

Mēs esam draudzīgs, izpalīdzīgs un aktīvs kolektīvs. 1.klases puīši spēlē futbolu, meitenes piedalās mākslas pulciņā, bet skolotāja mūs atbalsta.

Skolas pasākumos piedalāmies vienmēr. Mēs vadījām „Čepuru skati”, kurā piedalījās visi sākumskolas skolēni, kā arī pirmskolas grupiņas „Saulsaziņi” un „Cālēni”.

No skolā notiekošajiem pasākumiem mums vislabāk patika mācību priekšmetu nedēļas un Popiela. Popielai gatavojāmies ar aizrautību, kā arī ar savu priekšnesumu uzstājāmies Talantu tirdziņā Degumniekos.

1.klase un audzinātāja Sarmīte Solovjova.

5.un 6.klases GADA JAUKĀKIE MIRKĻI

Jānis : Ekskursija uz Rīgu. Jauka diena, pirmo reizi biju Gaismas pilī, Kara muzejā un „5D kino”.

Rolands: Pasākums pie skolotājas Edītes. Pirts ierīkota interesantā ēkā, no ārpuses nepateiksi, ka iekšā tik forši!

Sanija: Super klases vakars pie audzinātājas! Klase bija saliedēta, spēlējām spēles un visi gājām pirtī.

Linda: Pie skolotājas Edītes klases vakars, jo bijām draudzīgi, spēlējām spēles.

Linda: Klases vakars „Karstie žagariņi”, spēlējām spēles, paldies skolotājai, ka mūs uzņēma un sagatavoja pārsteigumu „Gaismas laternas”.

Megija: „Klases vakars „Karstie žagariņi”. Dziedājām dziesmas, spēlējām spēles un pārsteigumā saņēmām „Gaismas laternas”.

Kaspars: Patika Rīga. Autobuss un draugi, tas bija fantastiski. Patika „5d KINO”, naksnīgā Rīga.

Mārtiņš: Klases vakars: dziedājām, nestrīdējāmies un gājām pirtī.

Sergejs: Man šinī gadā patika viss, kas bija noticis. Vislabāk patika ekskursija uz Rīgu - mēs bijām Kara muzejā, lielajā Gaismas pilī un arī 5d kino un arī Televīzijas tornī. Es tur biju pirmo reizi.

Elīna: man šajā gadā patika ekskursija uz Audriņiem un zoodārzu. Man zoodārzā patika gulbji un panorāma, ko varēja redzēt pāri kalniem.

Ērika: man viss labāk patika klases vakars „Karstie žagariņi”, jo varēja iet pirtī un mēs bijām draudzīgāki.

Inese : atceros klases mazo pasākumu „Karstie žagariņi”, man patika sēdēt pirtī un pēc tam mums bija laimes aka, noslēdzot mēs līdinājām laternas man ļoti patika. Šis bija mūsu mazais pasākums.

Šis mācību gads 3.klasē ir bijis ļoti raibs. Mācību gadu iesākām un noslēdzām seši. Šo semestru laikā esam piedalījušies visos skolas organizētajos pasākumos un lepojamies arī par panākumiem, kas sasniegti ārpus tās.

Atskatoties uz paveikto varam priecāties par savu daudzpusību – organizējām savu Modes skati, kurā paši bijām apģērba dizaineri un modeļi, piedalījāmies 1.klases organizētajā „Čepuru skatē”. Mūsu skolas godu skatuves runas konkursā „Zvirbulis” pārstāvēja Keita un Simona Liliāna. Ābām meitenēm veicās labi, bet Keita izcīnīja celazīmi uz Gulbeni – runātāju finālu.

Pavasara cēlienu sagaidījām ar citu klases audzinātāju un Popielu aizvadījām karstasīņos ritmos. Tūlīt pēc tam Lieldienas iešņojām ar pirmsskolas „Saulsaziņiem” zaķiem un latviskās tautasdziesmu skaņās. Kopīgi darbojāmies skolas projektu dienās, gatavojāmies Māmiņdienai un Zvaigņa svētkiem.

Jāteic, ka mūsu klase ir visartistiskākā, jo pieci no sešiem spēlējām teātri. Jau Ziemassvētku lugā „Efeja” saspēlējāmies ar 5.-9.klašu kolektīvu „Virpulis” un guvām labu pieredzi un atzinību no skatītājiem. Tāpat, Mātes dienas uzvedumu „Trīs laimīgi zaķi” spēlējām arī Degumnieku kultūras nama organizētajā Skolēnu un jauniešu Teātra festivālā „Ai, cik jauki kopā būt!”

Kā vienu jaukāko šī semestra pasākumiem atmiņā vēl ilgi turēsim klases vakaru, kurā kopīgi gatavojām cienastus, spēlējām spēles un atzīmējām vasaras jubileju gaviļnieku svētkus!

Kopumā šo mācību gadu esam noslēguši pozitīvi – gan ar priecīgu prātu, gan ar labām un teicamām sekmēm!

Paldies par kopā pavadīto laiku, par spīdošām acīm un smaidīgajām sejām, kas sagaidīja mani katru rītu!

Audzinātāja Sabīne

*No skolas sākas ceļš uz nezināmām tālēm
Un sākas domātājs, kas dzīvi veidos rīt...*

9. Klasei šis gads ir pagājis dejojot, sportojot, zīmējot un protams mācoties.

Jānis un Hārdija devoja Čehijā ar Lubānas deju kolektīvu „Žuburi”, Jānis Velsā ar Degumnieku deju kolektīvu. Spēlējām hokeju, piedalījāmies rajona sporta aktivitātēs, olimpiādē. Hārdijai ir panākumi sportā Latvijas mērogā. Izpaužāmies mākslā, īpaši Arnita. Novadījām skolotāja dienu. Dekorējām zāli un eglīti Ziemassvētkiem. Ziemassvētku svinēšana kopā ar 7. un 8. Klasi. Novadījām skolas mēroga pasākumu „Es mīlu Tevi, Latvija!” Piedalījāmies O. Kalpaka atceres pasākumos un militārajās aktivitātēs. Atbalstījām un piedalījāmies skolas pasākumos, priekšmetu nedēļās. Vārdu sakot, bijām smaidīgi, draudzīgi, sportiski, gudri un reizēm - tādi, kādiem nevajadzētu būt. Bet viss jau dzīvē pieder pie lietām. Labs vārds pie laba darba vada, labs darbs ir labam vārdam rada... Jaukas, visiem skolēniem un skolotājiem, brīvdienas. Paldies par kopā būšanu, atbalstu un draudzību!

2. un 4.klases draudzīgais un aktīvais kolektīvs šajā mācību gadā piedalījās ZM rīkotajā ‘‘Mūsu mazajā pārgājienā’’, veidoja saulainu ziedu paklāju Latvijai, kur liels paldies jāsaka mūsu vecākiem par materiālu nodrošināšanu, bijām mācību ekskursijā uz Rīgu kopā ar skolasbiedriem, iepriecinājām vecākus ar Ziemassvētku ludziņu klasē, bijām galma dāmas un galma kungi Ziemassvētku izrādē skolā, sportojām militarizētajās stafetēs Meirānos, rīkojām sveču izstādi klasē, piedalījāmies LOB rīkotajā putnu barotavu konkursā, uzorganizējām Joku dienu skolā un vēl un vēl...

Mēs lepojamies, ka mūsu klasē ir talantīga dzejoļu skaitītāja Sintija, Šķēle, spēcīgi futbolisti Kālis Strods un Jānis Toms Bārbals, glītākā rokraksta īpašniece -Samanta Ūbelīte, lieliska skolas un tautas nama teātra aktrise -Elfa Bormane, raitākā runātāja un lasītāja Laura Šķēle un sportiska un spēcīga meitene Sintija Slavika.

Paldies vecākiem par nesavtīgu atbalstu!

2./4.klases skolēni un audzinātāja Ineta Strode

...mēs piedalāmies!

Nemanot ir pagājis vēl viens mācību gads. Šajā mācību gadā es, kā audzinātāja, un mani mīļie -7. un 8. klase skolēni - piedalījāmies dažādās aktivitātēs. Septembrī bijām Madonā Piedzīvojumu parkā ‘‘Smeceres sils’’, kur pārvarējām bailes no augstuma, veicot 3 nobraucienus trases no 60-90 m garumam un no 2-20 m augstumam, šķēršļu trasi – vidējās grūtības trasi ar nobraucieniem, kurā tika iekļauti dažādas grūtības uzdevumi un izaicinājuma trasi – sarežģītākā un augstākā trase, kuras darbošanās augstums virs zemes bija 8–10 metri, kuru varēja iziet tikai ar nodrošinājumu no zemes instruktora uzraudzībā.

Martā piedalījāmies AS ‘‘Latvijas Zaļais punkts’’ konkursā ‘‘Es gribu - es šķiroju! Stiklu!’’. Filmējām, fotografējām dažādus sižetus Madonā, arī katrs savās mājās un veidojām video un foto stāstu par to, ‘‘Kā es šķiroju stikla pudeles un burkas?’’

No novembra līdz aprīlim kopā ar skolotāju M. Bodžu piedalījāmies AS Latvijas finieris Zaļās klases konkursā ‘‘Bebrs un bērzs’’.

Šī konkursa mērķis bija sniegt skolēniem priekšstatu un iespēju izzināt bebru dažādi vērtējamo nozīmi ekosistēmā atkarībā no vietas un laika, kā arī šīs populācijas saprātīgas apsaimniekošanas lomu, novēršot pāri darījumus dabai un pašam bebram, vienlaicīgi veicinot skolēnos lēmumu pieņemšanas un to pamatošanas prasmi attīstību.

Veicām teorētisko daļu – atbildes uz jautājumiem un izveidojām video skeču, kurā bija jāataino bebra veidots aizsprosts, meža postījumi, aizsprosta nojaukšana un vietas novērojums. Marta brīvdienās devāmies ekspedīcijā uz Varakļāniem un Meirānu kanālu, meklējot bebra ‘‘pēdas’’, lai savāktu video materiālus konkursam. Paldies mūsu vecākiem! Mēs to paveicām! Tikām finālā un balvā saņēmām iespēju piedalīties konkursa finālā kempingā ‘‘Abragciems’’ 2015. gada 14.–15. jūlijā.

7. un 8. klases audzinātāja Zita Juste

Degumnieku pamatskola aicina skolēnus uzsākt mācības vai pievienoties

Degumnieku pamatskolas kolektīvam

2015. / 2016.m.g.

Skola piedāvā:

- angļu valodas apguvi no 1.kl.;
- veselīga dzīvesveida izkopšanai-nodarbības sporta zālē un peldbaseinā;
- aktīvu darbošanos vides izglītībā, iesaistoties LVM projektā Mammadaba;
- pulciņu un ārpusklases nodarbību iespējas:
 - ⇒ tautiskās dejas;
 - ⇒ ansambļis;
 - ⇒ vizuālās mākslas pulciņš;
 - ⇒ prāta asināšanai –dambrete;
 - ⇒ sporta pulciņa ietvaros ārstnieciskā fizikultūra;
 - ⇒ futbols;
 - ⇒ jaunsargi;
 - ⇒ mūzikas studija un c.

- mācību ekskursijas;
 - izglītojošus un radošus ārpusstundu pasākumus;
 - veselīgas un dāsnas pusdienas;
 - gaišas un plašas skolas telpas;
 - logopēda pakalpojumus;
 - psihologa pakalpojumus;
 - skolā darbojas e-klase.
 - Skola nodrošina:
 - dienasgrāmatas;
 - skolēnu nokļūšanu uz skolu un uz mājām (transporta izmaksas tiek segtas);
 - bezmaksas ēdināšanu no 1.kl.līdz 9.kl., saskaņā ar Degumnieku pamatskolas iekšējās kārtības noteikumiem. Pieteikšanās skolā no 10: 00 līdz 15: 00 katru dienu.
 - Jāiesniedz:
 - vecāku iesniegums (jāraksta skolā);
 - bērna dzimšanas apliecība vai tās kopija -1.klases skolēniem;
 - ģimenes ārsta izziņa-1.klases skolēniem;
- Skolas administrācija T.:26439822, 64829617.
Skolas administrācija.

Mazu brīdi pirms izlaiduma aicinām topošos absolventus uz mirkli apstāties, lai pārdomātu

Ar ko atmiņā tev paliks šī skola?

JĀNIS: ar skolotājām/iem, skolas biedriem, telpām, labām atmiņām.

ARNITA: manā atmiņā šī skola paliks kā tradīcijām bagāta skola.

LELDE: šī skola man paliks atmiņā ar spēcīgajām tradīcijām.

HĀRDIJA: ar labām atmiņām un foršākajām skolotājām.

Kā tev skolā pietrūka?

JĀNIS: pietrūka klasē vēl vismaz viena zēna.

LELDE: nav nekā tāda kas skolā pietrūktu

HĀRDIJA: šajā skolā man pietrūka meiteņu basketbola komandas, kura braukātu uz sacensībām un iegūtu godalgotas vietas.

Ko no šīs skolas gribētu paņemt uz nākamajām skolām?

JĀNIS: iegūtās zināšanas, un labās atmiņas.

ARNITA: uz nākošo skolu es gribētu paņemt šīs skolas radošumu un tradīcijas.

LELDE: uz nākamo skolu gribētu paņemt šīs skolas tradīcijas.

HĀRDIJA: pieklājību pret skolotājiem un apkārtējiem cilvēkiem, un māku nebaidīties sasniegt savus mērķus.

Tavi mīļākie mācību priekšmeti skolā?

JĀNIS: sports un mājturība.

ARNITA: mani mīļākie mācību priekšmeti ir bioloģija, sports, vizuālā māksla, un angļu valoda.

LELDE: mani mīļākie mācību priekšmeti ir krievu valoda un mūzika.

HĀRDIJA: angļu valoda un ģeogrāfija

Vai vēlies atklāt savus nākotnes plānus? Kur? Par ko?

JĀNIS: gribētos kļūt par izcilu futbolistu. Spēlēt augstākajā līmenī futbolu.

ARNITA: pagaidām esmu nolēmusi mācīties Madonas 1. vidusskolā.

LELDE: agrāk vēlējos mācīties par frizieri, bet pašreiz īsti nezinu par ko mācīties, tādēļ izlēmu pēc devītās klases tālāk iešu uz Ļaudonas vidusskolu.

HĀRDIJA: vēlos savu nākotni saistīt ar sportu, mans sapnis ir kļūt par labāko basketbolistu Latvijā. Un nekur nepazūd mans mērķis piedalīties Olimpiskajās spēlēs.

Tavi lielākie sasniegumi mācoties Degumnieku pamatskolā?

JĀNIS: visus deviņu gadus, katru semestri, pilnīgi katru semestri, biju labinieks.

ARNITA: 5 gadus mācoties Degumnieku pamatskolā esmu ieguvusi divas 4.vietas (jeb atzinības) vizuālās mākslas olimpiādēs, iguvu 1.vietu zīmējot apsveikumus Afganistāna dienējošajiem Latvijas kareivjiem. Ar 8. klases un 9. klases skolniecēm izcīnījām 2. vietu Madonas Reģionālajā skolēnu spartakiādē Basketbolā "B" grupā jauniešiem. Vidzemes 5.patriotiskajā dzejas festivālā "Zaļā Vidzeme" biju fināliste. Ar komandu "Degumnieki" 5.-9. klašu grupās ieguvām 2.vietu militarizētajās stafetēs "Liepsalās 2012". Esmu piedalījies skatuves runas konkursos, Madonas novada vizuālās un vizuāli plastiskās mākslas konkursā "Toņi un pustoņi". Skolā mani sasniegumi bija skolas skatuves runas konkursos, glītrakstīšanā, lasīšanā, rakstīšanā un galda spēlēs dambretē).

LELDE: īpašu sasniegumu nav, bet ir lietas kas padodas, kā piemēram dziedāšana un skriešana. (bet pēdējā laikā daudz ar sportu nenodarbojos)

HĀRDIJA: mans lielākais sasniegums bija tad, kad es ļoti vēlējos piedalīties basketbola sacensībās Madonā un es sarunāju vēl 4 meitenes, kuras es trenēju un gatavoju uz sacensībām. Paldies viņām par to kad mani uzklausa un piekrita tam.

Kuri skolas pasākumi tev visspilgtāk palikuši atmiņā?

JĀNIS: Miķeļdienas, ikgadējie Ziemassvētki, Popielas, koru kari, un savs izlaidums, kurš vēl tikai būs.

ARNITA: skolotāju diena, jo iejusties skolotāja lomā bija izaicinājums un ar šo dienu saistās daudz amizantu atgadījumu.

LELDE: visspilgtāk atmiņā palikuši ir Karoga svētki, Ziemassvētki un skolotāju diena.

HĀRDIJA: protams, tie ir Ziemassvētki un Ziemassvētku balles.

Tavs novēlējums skolas biedriem!

JĀNIS: esiet paklausīgi, klausiet skolotājus, esiet jautri, radoši, zināt gribēši, atraktīvi, un protams arī neizmirstat par mācībām. Puiši, mazie futbolisti, kad izaugsiet līdz 7.-9.klases vecumam, uztaisiet futbola komandu un uzvariet Madonas novada spartakiādē.

ARNITA: lai savas dzīves laikā sasniegt to, ko vēlas un, lai nākamajā skolā viss izdodas.

LELDE: novēlu vairāk pievērsties mācībām un tiekties uz saviem mērķiem.

HĀRDIJA: nenovērtējiet šo skolu par zemu, mācos šeit tikai 3 gadus un nenožēloju, ka atnācu uz šo skolu. Popularizējiet skolas vārdu arī turpmāk.

Tavs novēlējums skolotājiem!

JĀNIS: Esiet labas/i, neļaujiet skolēniem kāpt sev uz galvas, domājat par bērnu interesēm, atļaujiet gribētājiem apmeklēt pēc stundām sporta zāli. Esiet jautras/i, atraktīvas/i un, lai jums veicās!

ARNITA: vienmēr saskatīt dzīves gaišo pusi un par spīti visam pasmaidīt!

LELDE: skolotājiem novēlu izturību mācot bērnus un smaidīt par spīti visam

HĀRDIJA: skolotājas - Jūs esiet visforšākās, visizpalīdzīgākās un gudrākās. Noturiet šīs īpašības vēl daudzus gadus. Es Jūs neaizmirsīšu!!!

Interviju sagatavoja Linda Kalniņa

Ir aizvadīts atkal viens mācību gads, un priekšā ir gaidītais vasaras brīvlaiks. Tik garu brīvdienu skolēniem nav nekur pasaulē, tāpēc novēlu īso vasaras laiku mūsu platuma grādos izmantot lietderīgi.

Paldies Degumnieku pamatskolas kolektīvam un avīzītes "Kabata" veidotājiem par sadarbību. Uz tikšanos rudenī!

Domājiet labas domas, dariet labus darbus, gūstiet neaizmirstamas emocijas no vasaras, no padarītajiem darbiem!

"Klānu Vēstis" redaktore Ilze

Mūsu deļotāji Velsā

Pateicoties finansējumam, par kuru cītīgi cīnījāties janvāra mēnesī, ieguvām iespēju viss Degumnieku VPK doties uz folkloras festivālu Velsā. Uz festivālu devāmies 20 deļotāju sastāvā, tajā skaitā 12 deļotājiem šis bija pirmais festivāls Velsā un dažiem pat pirmais lidojums. Folkloras festivāls notika no 8. līdz 10. maijam, bet mēs jau ceļā devāmies 7. maijā agri no rīta, lai jau plkst. 11:30 sēstos lidmašīnā un dotos un Londonu. Pēc 2 stundu lidojuma bijām Londonā. Pirmais pārbaudījums bija vismaz stundu ilga drošības pārbaude Londonas lidostā. Pēc pasu kontroles mūs sagaidīja gids, kurš laipni aicināja ieņemt vietas autobusā un doties uz Velsu. Ar autobusu brauciens ilga apmēram 4 stundas. Daži deļotāji tās izmantoja, lai izgulētos, pārējie, lai izdziedātu lielu daļu latviešu dziesmu. Ieradusies Velsas pilsētā Ņūportā, tikāmies ar savām viesģimenēm. Mūsu kolektīvs tika sadalīts 8 viesģimenēs. Katrā ģimenē dzīvoja 2 – 3 deļotāji. Deļotāji tika sadalīti tā, lai vismaz kāds spētu sarunāties angļu valodā, tomēr sanāca, ka dažiem nācās iztikt ar zīmju valodu. Pirmajā vakarā kopā ar festivāla organizatoriem un viesģimenēm devāmies uz sadraudzības vakaru, kur mums bija iespēja apgūt tradicionālās velsiešu deļas un nobaudīt

viņu tradicionālos ēdienus un dzērienus. Vakara gaitā arī mēs velsiešiem mācījām apgūt mūsu tradicionālās latviešu tautas deļas.

Nākamās dienas rītā devāmies uz Caerphilly pili, tā ir otra lielākā pils Lielbritānijā. Pēc pils apskates devāmies apskatīt un iegādāties Velsas suvenīrus vietējos veikaliņos. Tālāk braucām, uz vienu no lielākajām pamatskolām Velsā, tajā mās aptuveni 600 bērnu. Skola ir jauna, moderna, labiekārtota. Visi bērni mūs sagaidīja, tēpušies skolas formās un dziedot skaistu dziesmu. Skolā sniedzam arī pirmo koncertu, tas kopumā ilga apmēram 30 min. Deļas bērniem deļojām tās jestrākās, kas mums pašiem izrādījās liels pārbaudījums, laikam jau bērnu prieks un aplausi mums palīdzēja izturēt līdz galam. Vakārā kopā ar viesģimenēm devāmies vakariņot uz restorāniem. Pēc vakariņām braucām atpūsties un izbaudīt velsiešu tradicionālo ballīti, kurā var deļot Velsas tradicionālās balles deļas. Šīs deļas organizēja viens cilvēks - viņš pastāstīja, kas pa pāriem jādara un visi to arī darīja. Ticiet man, vietējiem tās sagādāja lielu prieku.

9. maijs mums sākās ar svētku gājieni, kurā devās visi festivāla dalībnieki. Mums bija tas gods soļot uzreiz aiz Vel-

sas karoga. Pēc gājiena sekoja oficiālā festivāla atklāšana. Klātesošie tika iepazīstināti ar festivāla dalībniekiem. Ar savu klātbūtni visos koncertos mūs pagodināja arī latviešu gods konsuls Velsā Andris Tauriņš ar kundzi. Deļošanas šajā dienā bija tik daudz, ka pat vakariņot bija jābrauc tautas tērpā. Nebija laika pārgērbties, jo pēc vakariņām atkal jādeļo.

10. maijs – festivāla noslēguma diena. Deļojām divas savas deļas programmas kopā 13 deļas, kas ilga 40 minūtes. Festivālu noslēdzām ar deļu „Govju kazaks”, kas visās festivāla dienās izpelnījās vislielākās ovācijas. Kopumā šo deļu festivāla laikā nodeļojām 6 reizes. Vietējie velsieši šo deļu iesauca par „vienas kājas deļu”. Vēlāk sekoja vakariņošana pie viesģimenēm, šoreiz viņi ēst gatavoja paši. Vakara noslēgumā viss kolektīvs tikāmies nelielā bāriņā, kura pagrabā draudzīgi kopā ar viesģimenēm uzspēlējām spēli Skittles. Spēli, kas nedaudz līdzinās bowlingam. Spēlē, protams, uzvarēja draudzība.

11. maija rītā devāmies mājās. Sirsnīgi pateicāmies savām viesģimenēm par uzņemšanu. Apskaušanās un fotogrāfēšanās. Nedaudz noguruši, bet gandarīti dodāmies mājās.

Mārtiņš Mežulis,
kolektīva vadītājs

Atsauksmes no deļotājiem, kas pirmo reizi devās uz Velsu

Linda Melngaile: Pirmo reizi pabiju tik tālu ārpus Latvijas. Lidot bija bailīgi, bet galamērķis bija tā vērts. Prieks, ka iegūta jauna pieredze un pozitīvas emocijas. Vispozitīvāko iespaidu atstāja velsiešu atvērtība un siltā uzņemšana, ne tikai ģimenē pie kuras dzīvojām, bet arī no citiem, jo pēc katras nodeļotās programmas cilvēki nāca klāt teica, cik ļoti viņiem patika, cik mēs saulaini un labi deļotāji. Pēc tādiem vārdiem aizmirstas viss nogurums. Dienas, ko pavadījām Velsā, noteikti paliks atmiņā!

Heina Mūkina: No Velsas paliks ļoti daudz pozitīvu atmiņu. Lidoju pirmo reizi, šķiet arī pēdējo, jo man lidmašīna nebija nekas jauks, it īpaši nolaišanās un negaršīgā lazanja, ko pasniedza lidmašīnā. Ģimene pie kuras dzīvojām bija atsaucīga, uzņēma saaukstējušās meitenes, gādāja par mums kā par pašu bērniem. Deļošana nogurdināja, bet cilvēku ovācijas ņēma virsroku un deļojām ar smaidu. Visapkārt bija tik skaisti, sajutos kā filmā, kalni, māja viena pie otras, šaurās ieliņas un braukšana pa „nepareizo” pusi, ar to bija grūti aprast. Ieguvu tikai pozitīvas emocijas.

Festivāla atklāšana ar deļu „Es kādreiz Talsos aizbraucis”.

Santa Bērziņa: Lidojums uz Londonu ilga apmēram 2 stundas, tāpēc varēju izbaudīt atrašanos tik augstu debesīs. Lai nokļūtu līdz savām viesģimenēm, bija jābrauc vēl 4 stundas ar autobusu līdz Velsai. Dzīvoju viesģimenē pie Sue

un Alana. Ļoti patika viņu un citu velsiešu sirsnība un viesmīlība. Deļojām daudz dažādas latviešu tautas deļas, bet viņiem vistīkamākā bija „Govju kazaks” – laikam tāpēc, ka tā ir jestra, spilgta un neaizmirstama deļa, kas velsiešiem palikusi atmiņā

no pagājušās reizes, kad Degumnieku kolektīvs apmeklēja festivālu. Priecējās, ka pēc koncertiem cilvēki nāca klāt un teica labus vārdus, ka esam brīnišķīgi, skaisti un labi dejojāji. Atpūtas bija maz, tāpēc ka ļoti daudz dejojām. Tomēr redzējām otro lielāko Lielbritānijas pili – „Caerphilly Castle”, baudījām bagātīgās vakariņas velsiešu restorānos, kā arī aplūkojām brīnišķīgos Velsas dabasskatus. Nepatika sausā pārtika – maizītes, ko ēdām gan brokastīs, gan pusdienās. Latvijas ēdiens garšo daudz labāk, jo velsieši neaizraujas ar garšvielām un ēdiena gatavošanu mājās. Velsā daba ļoti skaista un dzīvīga, jo tur gandrīz visu laiku līst, kā arī nav pārāk karsts un jau maija sākumā tur ziedēja smaržīgie ceriņi un burvīgie rododendri. Velsa, lielākoties, ir kalnaina zeme, taču tas cilvēkiem netraucē būvēt mājas kalnos. Velsa man paliks atmiņā ar to, ka tiku iemūžināta Velsas laikrakstā, ar neaizmirstamajiem dabasskatiem, kā arī ar velsiešu draudzīgumu, izpalīdzīgumu un sirsnību!

Elvita Melngaile: Varu teikt, ka šī nedēļa Velsā bija tiešām ļoti jauka, jo es tur guvu patiešām daudz jaunu iespaidu un ļoti labi pavadīju savu laiku. Ģimene, pie kuras dzīvojam (es, Lauma, Heina) uzņēma mūs tiešām ļoti sirsnīgi un lika justies kā mājās. Viņi savas rūpes izrādīja pasniedzot mums ļoti garšīgu ēdienu, rūpējoties par mūsu veselību un katru dienu pajautājot kā mums klājas. Tiešām brīnišķīgi cilvēki, ar kuriem noteikti centīsimies nepazaudēt kontaktus. Koncertu laikā saņemtās emocijas ļāva izturēt 20 minūšu garās deju programmas, kas tajā brīdī likās tiešām smagas, bet saņemtās emocijas bija to vērtas. Manuprāt, nekad nebiju redzējusi, ka kāds var būt tādā sajūsmā par latviešu tautas dejām. Stimulu dejojot vēl labāk deva tas, ka skatītāji pēc mūsu uzstāšanās nāca klāt un izteica komplimentus, ka tiešām noticējām, ka viņiem mūsu dejas liekas brīnišķīgas. Prieks bija, ka cilvēki nāca klāt un teica – „You are a wonderfull dancer” (Tu esi lieliska dejotāja), līdz ar to prieks dejojot bija vēl lielāks. Smieklīgais laikam bija tas, ka viens cilvēks pienāca klāt un jautāja, vai mēs esam ieradušies tieši uz šo festivālu vai arī braukājam apkārtnē pa visu pasauli. Šī nedēļa bija patiešām ļoti, ļoti forša, jo ļoti atpūtāmies, protams, arī pastrādājām un iepazināmies ar daudziem superīgiem cilvēkiem. Ja būtu vēl tāda iespēja piedalīties šādā festivālā – noteikti nelaistu tādu iespēju garām. Kopumā festivāls bija ļoti interesants, jo piedalījās ļoti dažādi dalībnieki ar dažādām interesantām, vēl nekad neredzētām, dejām. To var apliecināt lielais cilvēku daudzums, kas bija ieradušies uz pasākumu. Redzējām daudzas cittautu dejas, un mācījām dejojot arī savām viesģimenēm. Bijām jau sabijušies no vēja un slihta laika, bet patiesībā nebija tik traki, jo bija dienas, kad spīdēja

Noslēdzot dienas koncertprogrammu.

Kopbilde ar viesģimenēm pirms došanās mājās.

saule un laiks mūs lutināja. Un vēl varu pieminēt, ka Velsā bija ļoti skaisti – daudz augstu kalnu, koku, mežu – patiešām iespaidīgs skats.

Arnita Stulpiņa: Lidojums uz Velsu bija liels piedzīvojums. Tas sākās tieši manā 21. dzimšanas dienā – lidojums gandrīz kā dāvana. Lidoju pirmo reizi – sākumā ļoti baidījos – kā nu būs, bet lidot ļoti patika un gribējās vēl un vēl. Ģimene, kurā dzīvojam, bija ļoti draudzīga un saprotoša, pieņēma to, ka valodu zinām ne pārāk labi. Izspēlēja ar mums joku – kādā rītā brokastojām un mūsu saimnieks nemanot pazuda no brokastu galda. Kad abas ar Daigu devāmies uz istabu, mūs tur sagaidīja pārsteigums – Roberts (lapsas izbāzenis). Sākumā ļoti nobijāmies, bet pēc tam ar saimniekiem kopīgi pasmējāmies un smējāmies vēl ilgi. Koncerti prasīja daudz spēka un izturības, bet skatītāju emocijas mums palīdzēja koncertus izturēt ar smaidu līdz pašām beigām. Lai gan kopā pavadījām tikai piecas dienas, atvadoties bija manāma arī kāda asariņa. Pavadītais laiks vēl ilgi ilgi paliks atmiņā!

Elvis Vanags: Lidojums uz Velsu man bija liels pārbaudījums, jo tas bija

mans pirmais lidojums ar lidmašīnu, bet īstenībā nebija tik traki, kā biju domājis. Dzīvoju pie viena forša opīša, kuru sauca Gerry. Bija grūti aprast, ka Anglijā visi brauc pa pretējo pusi, bet pamazām jau sāku pierast. Koncerti nebija no vieglajiem, bet godam izturējām un guvām neizmirstamas atmiņas. Visvairāk mani Velsā pārsteidza, ka cilvēki ir tik laipni un izpalīdzīgi.

Jānis Šķēls: Velsas brauciens man paliks atmiņā tikai ar visu to labāko. Ļoti jautri, jauki, interesanti pavadīts laiks, daudz labu atmiņu. Dzīvojām foršā ģimenē. Lidojis biju jau iepriekš, tāpēc bailu nebija. Iesaku nepirkt neko lidmašīnā, ir lielas cenas gandrīz par neko, pateica, ka būs normāla lieluma lazanja, bet viņa bija saujas lielumā. Biju pārsteigts par iedzīvotāju lielo pieklājību. Gadījās tā, ka es kādam uzskrēju, gribēju atvainoties, bet nespēju, man atvainojās pirmajam – negaidīti. Pilsēta ir ļoti liela, un skaista. Dejojot tur bija ļoti omulīgi, jo festivāla skatītāji mūs ļoti labi uzņēma, viņu prieks un skaļie aplausi uzmundrināja uz dejošanu, ka pat negribējās domāt par nogurumu, kāds rodas, izliekot sevi visu deju.

Pārdomas Vasarasvētkos!

Šoreiz jāteic mūsu klasika – dzejnieka Jāņa Gavara vārdiem: „Nost no darba, nost no darba...” Patiešām Vasarsvētku priekšvakarā „atnāca” lietutiņš, atgādinot, ka klāt Svētā Gara atnākšanas svētki, arīdzan mūsu – latviešu tautas tradīcijas svētdiena.

Maijs latgaliešiem, precīzāk, katoļiem ir Dievmātes godināšanas laiks, kad vakaros ticīgie pulcējās pie krucifiksiem un dziedāja garīgās dziesmas. Šodien laukos, izņemot varbūt centrus, nav ne dziedātāju, ne krucifiksu. Bet to taču bija tik daudz! Arī Ošupes pagasta latgaliskajā (bijušajā) daļā.

Lai atgādinu – krucifiksi bija Krīvbirzē, Čibistānos – Lielmežniekos, Tropos. Ikauniekos, manuprāt, ir vēl šodien. Par lecēlniekiem nezinu. Atceros, ka svētmājiņa vēl ilgi turējās Osugālā. Nu vairs ir tikai koku pudurītis. Reiz iedomājos, ka krucifiksi būtu atjaunojami. Taču, ja nav dziedātāju... Un neesam arī tik bagāti. Tāpēc jau arī vecā skola Degumniekos turpina mirt...

Atceros, kā kādreiz katoļi ar cītīgu psalmu dziedāšanu pavadīja mirušos. Nesen mūžībā aizgāja tante, mātes māsa. Pie Rēzeknes. Viņa bija zinīga psalmu dziedātāja. Bet mēs viņai pēdējā ceļā šai ziņā nevarējām līdzēt. Skaitījām lūgšanas tāpat. Fakts, ka tautā zūd kaut kas svarīgs.

Lai nu kāds kuram ir tas Vasarsvētku prieks un ticēšana, šogad 22. maijā tiešām Dieviņš staigāja pār zemi. Pļavas vienā putekšņu zeltā, kāja neceļas, lai bradātu šo brīnumu. Ābeles pārpilnas ziediem, šķiet, ka saldais vilnis tiešām pacels debesīs... Un kur nu vēl

neprātīgās lakstīgalas, cita dzīvā radība, kas savā vizē slavē dabā notiekošo. Un vai kāds komponists ir radījis kaut ko līdzīgu bišu korim ābelēs, ķiršos un visā, kas zied? Tas nav iespējams! Un nevajag arī!

Vasarsvētkos ielūkojos Svētajos rakstos, arī Latvju dainās. Noklausījos Dievkalpojumu Latvijas Kristīgajā radio. Un piedzīvoju arī brīnumus!

Mežārēs (Graudniekos) vecaimātei pie mājas stūra bija apaļa puķu dobīte ar peonijām. Bērniņā tās ļoti apbrīnoju. Aizgāja vecāmate, aizgāja peonijas. Dobīte palika. Pērnavasar iesēju lupīnu. Tā auga gan, bet neuzziedēja. Bet šogad tieši Vasarsvētku priekšvakarā skatos, ka dobītē tūlīt, tūlīt uz dziedēs peonija. Pēc 50 un vairāk gadiem! Saki nu, ka Dieva nav!

Mans vectēvs bija prasmīgs zemkopis. Taču dzīvojis arī ar prātu augstāk par zemi – turējis baložus. Sava prieka pēc. Aizgāja vectēvs, aizlidoja baloži. Sāku par to vairāk piedomāt. Bet līdz būru taisīšanai šopavasara laika neiznāca. Bija citi pienākumi. Bet domas materializējās – baložu pāris atlaidās. Šķiet, ka nepalikis, jo nav mājiņas, bet, ja tie būs tie, kuri paši vij līgzdu? Ir taisnība, ka sākumā ir gars – vārds – doma, kas agri vai vēlū materializējas.

Lasīt ir vieglāk nekā rakstīt. Ieskatījos R. Blaumanī. Pirmo reizi, jo bērniņā lasītais taču nav salīdzināms ar to laiku, kad lasītājs dzīvē jau apburzījies. Viņš ir brīnišķīgs mūsu tautas klasiķis! Atrādu vārdus, kuri šodien vairs neskan. Žēl, protams. Gan jau to nozīme ir saglabāta. Arī R. Blaumanim līdz ar Aspaziju

un Raini šogad ir 150. Arī ugunsdzēsējiem, starp citu, 150. „Kas dedzis gara liesmas, kas dzēsis jaunās liesmas. Tas tautas atmiņā jāsauglabā!”

Nesen pārlasīju „...uz ežiņas galvu liku”. Par mūsu nacionālajiem partizāniem. Starp citu, Balvos, Ludzā un citur Latgalē viņu vidū bija arī daudz vietējo krievu. Bija arī katoļu garīdznieki. Šajā gaismas karā piedalījās tūkstoši! Atbalstītāju skaits ir desmiti tūkstošu. Bija viltus – čekas organizētie „partizāni”, bija, jā, arī bandīti, kuri uzdevās par mežabrāļiem. Un palika šķērma dūša, ka vēl joprojām mūsu varneši šo jautājumu apiet. Igaunijā, Lietuvā šie pēdējie cīnītāji pret padomju okupāciju sen atzīti. Un vai tie latviešu tūkstoši, kuri iegāja mežos, tūkstoši, kas viņus atbalstīja tiešām būtu bandīti mūsu valstsvīru politikas rāmjos? Arī Lubāna klāni glabā daudz noslēpumu par kritušajiem un necivilizēti apraktajiem pēdējiem cīnītājiem par brīvu Latviju. Bet agri vai vēlū gaisma – patiesība, kuru cenšas noslēpt čekas maisos, izlauzīsies. Var teikt arī, ka Dieva dzirnavas lēni mal, bet labi. Arī 14. jūnijā, kad pieminēsim Baigā gada upurus, šis brīdis tuvosies...

Kad Latvijai (pašvaldībām) pieņāks tie laiki, kas bagātākajās Eiropas valstīs? Starp citu, varas augstākajos plauktos atbalss vēsta par pagastu avižu likteni. Tā kā, mīļie pagastnieki, atbalstīsim savu pagasta izdevumu. Ticiet man, bez savas preses dzīve jums paliks tukšāka.

Lai ražena vasara visiem visos labos darbos un iecerēs!

Jūlijs Augusts Trops

Peldēšanā 3. vieta republikā

Paralimpiskajā sporta dienā 23. maijā, Ķeizarmežā, Rīgā desmit sporta veidos sacentās 344 cilvēki ar invaliditāti no visas Latvijas. Sacensības gan pieaugušo, gan jauniešu grupās notika tādos komandas sporta veidos, kā sēdvolejbolā, boccia, ratiņbasketbola spēlē 3x3 un individuālajos sporta veidos – šautriņu mešanā, peldēšanā, pauerliftingā, novusā, galda tenisā, galda hokejā, mehāniskajā airēšanā uz ergometriem Concept.

Sacensības jebkurā no sporta veidiem dalībniekiem vairoja ticību saviem spēkiem.

Latvijas Paralimpiskās komitejas prezidentei Daigai Dadzītei. Paralimpiskās sporta dienas piektajā gadadienā bija īpašs prieks, ka pasākums ir audzis ne tikai dalībnieku skaita, bet arī organizatoriskās kvalitātes ziņā. Paralimpiskā sporta diena pēc Daigas Dadzītes teik-

tā ir ne tikai gada nozīmīgākais sporta pasākums cilvēkiem ar invaliditāti, bet daudziem arī vienīgā reize gadā, lai satiktos klātienē.

Pirmo reizi Paralimpiskajā sporta dienā piedalījās arī VSAC „Latgale” filiāle „Lubāna”. Sacensībās piedalījās D. Novikovs, V. Jefimovs un H. Riekstiņš, un atbilstoši savai sportiskajai sagatavotībai izvēlējās sporta veidus, kuros tie startēs. Valērijs un Harijs startēja šautriņu mešanā, kur pietrūka tikai viena punkta, lai iekļūtu trešajā kārtā uzvarētājos. Tāpat nedaudz veiksmes pietrūka Harijam, lai iekļūtu trešajā kārtā novusā, bet Valērijam bija jāpiekāpjas pirmās vietas ieguvējam no Mēmeles un jāsamierinās ar 4. vietu novusā vīriešiem. Deniss izmēģināja savus spēkus peldēšanā un izcīnīja 3. vietu peldēšanā republikas mērogā. Sportiskās aktivitātes Degumnieku aktīvajā atpūtas centrā ir nesušas

darba augļus un ir labs stimulds mūsu filiāles klientiem. Pēc tik labiem panākumiem mūsu filiāles klienti ir apņēmības pilni piedalīties arī nākošajā gadā paralimpiskajā sporta dienā un izmēģināt spēkus boccia un mehāniskajā airēšanā.

Paralimpiskās sporta dienas katra sporta veida uzvarētāji tika apbalvoti ar kausiem, pirmo trīs vietu ieguvēji ar sacensību medaļām, tāpat neizpalika pārsteiguma balvas. Sacensību organizatori bija parūpējušies, lai savlaicīgi pieteikušies dalībnieki saņemtu siltas pusdienas un T-kreklus ar sacensību simboliku. Sacensību noslēgumā Paralimpiskās sporta dienas dalībnieki vienojās kopīgā dziesmā ar dziedātāju Andri Kiviču.

Līvija Grīnvalde,
VSAC „Latgale” filiāles „Lubāna”
kultūras pasākumu organizatore

2014./2015. m.g. PROJEKTS „LAUKĀ – VISI LAUKĀ!”

Degumnieku pamatskolā

Projekta ietvaros skolā notika dažādi pasākumi – rudenī putnu dienas, ziemā putnu būrīšu izgatavošana un pavasarī talka skolas ābelārdzā. Sākumskolas klasēm stunda mežā, eglīšu stādīšana ap sporta laukumu. Par eglīšu stādītiem liels paldies Degumnieku skolas absolventam J. Siksalietim. „Labie darbi savai skolai” izdevās, paldies. Paldies mežzinim Ikauniekam par dāno stundu mežā.

Pavasarī vienu dienu visi mācījamies pie dabas. Skolēniem dienas sākumā tika izdalītas projekta dienasgrāmatas, izskaidroti uzdevumi, tad pēc noteiktas shēmas bija jāorientējas dabā un jāatrod kartē kontrolpunkti. Pēc kartes skolēni devās noteiktajos virzienos, katrā punktā svarīgs uzdevums pusstundas garumā – tika meklēti un rasti jautājumi pagasta kultūrvēsturē, matemātikā praktiski mērīšanas darbi, latviešu

valodā apcerēta tuvākā apkārtnē, mūzikā ieklausījāmies skaņās un trokšņos, bioloģijā bija jānosaka biotipi, vizuālajā jāzīmē ar dabas materiāliem, veidojām mākslas darbus, angļu valodā sarunas un uzdevumi par dabas aizsardzību. „Līdākalnā” katru grupu sagaidīja mežzine Inesīte Skrauča. Te notika brīnumi – nebija viegli atpazīt kokus, to pumpurus, lapas, dažiem arī augļus. Pie mežzines spēlējāmies ar bildītēm, kuras saliekot pa divi, bija jāizveido salikteinis – dabā sastopams augs, dzīvnieks vai parādība. Patiesībā Inesīte bija pārsteigta, ka skolēni čakli un labi veica uzdevumus. Paldies, viņai par pārdomātu, izzinoši atraktīvu stundu. Sirsnīgs paldies par Latvijas valsts mežu sagādātajiem pārsteigumiem un našķiem.

Edīte Zaube,
skolotāja

Mārtiņi, Jānīši, Melderi?

Kā tad īsti ir pareizi? Tā saku, apliecinot savu nezināšanu, kā tad īsti Čibistānos – Lielmežniekos sauca manas vecāsmātes Annas Šķēles dzimtas māju. Pašlaik tur ir diži koki, dižu akmeņu drupas, klētiņas paliekas. Paplūcos vecāsmātes (cerams) stādīto ceriņu pušķi un domāju apcerēdams, – kā tajos laikos (19. gs. beigās) varēja dabūt celtnē tik milzīgus akmeņus, kā tos (un kas) atveda? Pāra sienas izskatās vēl nesadrupušas un stāv pavisam majestātiski ar lodziņu dziļā nišā.

Bet kāds bija māju nosaukums? Varbūt Čibistānu – Lielmežnieku pamatiedzīvotāji zina, varbūt kāds var pastāstīt kaut ko plašāk „Klānu Vēstīs” par ciemu, kurš robežojās ar Vidzemi – Meirānu pagastu.

Atceros, ka Meirānu pusē bija lielas mājas „Sadalniēki”. Tagad tur ozoli un tīrumi.

Mārtiņi netālu no vecāsmātes mājvietas arī vairs tikai ar kokiem atpazīstami. Tur, šķiet, dzīvoja „Mālkalnu” saimniece Anna Šķēle – Bārbaļu māte. Viņas brālis Juljans dzīvo Rēzeknē. Sīksts, īsts latviešu leģionārs, jo mūžā sadzīvots jau pie 90 gadiem. Dod, Dievs, katram tā turēties.

Dekšņi, Everesta māja, Šķēļu māja, varbūt vēl kāda bija Čibistānos – Lielmežniekos. Arī par tām „stāsta” vairs tikai zaļas koku saliņas. Gan jau nebūdamas vietējais, esmu kādu mājvietu palaidis garām. Papildiniet, pamatiedzīvotāji, lūdzu!

Ozolnieku „Gailbirzes” arī, šķiet, „pierakstās” šajā ciemā. Arī tur tuvumā, manuprāt, bija vairākas un jau zudušas mājas.

Īpatna man šī bijušā Barkavas pagasta daļa šķiet ar to, ka pretstatā dziļajai Lat-

galei šeit bijis maz pirtiņu. Krīvbirzē zinu, ka tā bija, varbūt ir vēl tagad no Valkas puses ieceļojušiem Kļaviņiem vēl krievu cara varas gados. Un arī Eglēs (jau Vidzemē) vēl stāv pirtiņa. Tās ir skolotājas Elizabetes Šķēles vīra Ēvalda tēva mājas. Bija. Jo tur arī vairs tikai pirtiņa. Skolotāja joprojām dzīvo turpat blakus lielceļam „Veltās” apmēram 2 km atstatu no Degumnieku centra.

Pirtiņu nebija, mazgājās lielās koka balļās (kubulos). Un vecāmāte stāstīja, ka viņa savus bērnus (manu tēvu un tantes) mazgājusi, izmantojot visvisādas pļavu zālītes mazuļu veselībai. Jā, toreiz parfimērijas ķīmiju vietā bija pļavas „aptieka”.

Un beigās rosīnu pamatiedzīvotājus uz plašu Čibistānu – Lielmežnieku aprakstu. Varbūt uzzināšu, kā tad īsti sauca – Mārtiņi, Jānīši, Melderi? Un vēl daudz ko citu par vecāsmātes dzimtas pavardu.

Jūlijs Augusts Trops

Reiz uz nama kāpnēm sēdēja akls cilvēks. Viņam pie kājām bija hūte un plāksnīte ar uzrakstu „Es esmu akls, lūdzu, palīdziet man!”

Viens cilvēks gāja garām un apstājās. Viņš redzēja, ka invalīda hūtē ir tikai dažas monētas. Viņš piemeta vēl pāris monētu un, neprasot nabagam atļauju, uz plāksnītes uzrakstīja jaunus vārdus. Nolika to vietā un aizgāja.

Kad dienas beigās viņš atgriezās, tad ieraudzīja, ka nabaga hūte ir gandrīz pilna ar naudu. Aklais viņu pazina pēc soļiem un jautāja, vai viņš ir tas, kurš no rīta kaut ko rakstīja uz plāksnītes. Viņš taujāja: „Ko tieši tu esi uzrakstījis?”

Viņš atbildēja: „Neko tādu, kas nebūtu patiesība. Es vienkārši uzrakstīju to pašu, bet nedaudz savādāk”. Viņš pasmaidīja un aizgāja... Uz plāksnītes jauns uzraksts vēstīja: „Šodien ir brīnišķīga diena, bet es to nevaru ieraudzīt”.

/www.draugiem.lv/

Vendijas Strodes foto

Miedzīnš sēda, miedzīnš gaida
Baltu puķu dārziņā.
Plūc, puķīti, nāc, miedzīni,
Pie bērniņa istabā.

/R. Blaumanis/

8. aprīlī **Alīnas Ivčenkovas**
un **Ērika Jeduša** ģimenē
piedzimis dēliņš **Dominiks**.

14. aprīlī **Maijas Priednieces**
un **Jāņa Ozoliņa** ģimenē
piedzimis dēliņš **Kārlis**.

APSVEICAM!

Ošupes pagasta pārvalde

Tik maz vajag smaidam

Satikt sievieti, kas bērniņu gaida.
Pieskarties puķes vēsajam kātam.
Aizmirst mājās ļaunu prātu. Kādā bal-
sī saklausīt paldies. Aicināt pie galda.
Atrast bērniņas fotogrāfijas. Kaimiņu
sētā ieraudzīt kāzu vijas. No nogu-
rušām rokām ļaut paņemt nesamo.
Dzirdēt: „Vai zini, kas tu man esi?”

Tik maz vajag smaidam. Bet pie-
trūkst. Nepietiek. Visi tik gaida. Un
aizmirst – ne ņemējam, bet devējam
viss šajā pasaulē tiek.

/A. Līce/

Bērni...tie esam mēs paši. Mūsu
gara bagātība vai mūsu gara nabadzī-
ba. Mūsu pārveidotās sejas un mūsu
pārveidotā ticība. Koki nākamās va-
saras lapas neredz, cilvēki – redz.
Nav citas ieiešanas nākotnē, kā caur
bērniem.

/Z. Skujiņš/

PASĀKUMI KAIMIŅOS

13. jūnijā no plkst. 22.00

Lubānas pilsētas klubā
Lubānas vidusskolas

9. un 12. klašu

IZLAIDUMA BALLE

Jums spēlēs grupa

„ELEKTROLĪTS”

leeja EUR 3,-

20. jūnijā plkst 19.00

Lubānas pilsētas estrādē

Amatierteātra „Priekšspēle”

PIRMIZRĀDE

„Jāju dienu, jāju nakti!”

/K. Miķelsone/

Režisore Ilze Kraukle

leejas maksa – EUR 1,50

23. jūnijā plkst. 17.00

Lubānas pilsētas estrādē

Skolu jaunatnes

Dziesmu un deju svētku ieskaņas

KONCERTS

Piedalās novada izglītības iestāžu
skolēni

leeja brīva

23. jūnijā no plkst. 22.00

Lubānas pilsētas estrādē Līgo nakts

ZAĻUMBALLE

Jums spēlēs grupa „Kirmji”

leeja brīva

IZLAIDUMS

12. jūnijā plkst. 17.00

Meirānu Kalpaka pamatskolas

9. klasei

13. jūnijā plkst. 17.00

Lubānas vidusskolas

9. un 12. klasēm

Dzeja

Jūlijs Augusts Trops

Dzejolītis latgaliešu „mēlē”

Man tačkas nav
Ar lisapedu skrīnu,
Voi ar kōjom, cik spāka
Bāgu nu grāka.

Aiz tō celenš vīnā
Puču zaltā pīlīts
Bet kōrteiba
Pēc izkaps prosās.
Bet nazaceļ rūka,
Ari sirdsapziņa pīzakosās –
Ļaun izzīdēt vysam,
Kō Dīvs sējis!

Šydin ir tik labi,
Ka tačkas nav,
Ka vari pasaulei,
Kai okls naskrīt pōri.

Kapusvētki

25. jūlijā plkst. 13.00 Kapusvētku
svētkbrīdis Lubānas Vecajos kapos
plkst. 14.00 Kapusvētku
dievkalpojums Lubānas Jaunajos
kapos

1. augustā plkst. 12.00 Kapusvētku
dievkalpojums Visagala kapos

LĪDZJŪTĪBAS

Aizbridās saulīte – noslīdēja
Debess malā;

Izira cerība sārti zaļā.

Nu ceļinieks stāv ceļa galā.

/J. Poruks/

MIRUŠI:

Pēteris Krieviņš

10.03.1966. – 12.04.2015.

Juris Grigorjevs

03.12.1976. – 25.04.2015.

Pēteris Sīlis

18.06.1955. – 26.04.2015.

Aldis Salenieks

08.09.1961. – 01.05.2015.

Uguns, Jāņu zāles, dziesmas un dejas līdz rītam, tradicionālie svētku ēdieni – tās ir Jāņu tradīcijas ne tikai Latvijā, bet arī daudzviet Eiropā

Piemēram, **Igaunijā** Jāņus svin tad pat, kad Latvijā – 24. jūnijā, un šo dienu sauc par Jaanipaev. To arī sagaida ļoti līdzīgi kā Latvijā – kurot ugunskurus, lecot tiem pāri, dziedot, dejojot, mīlojoties. **Somijā** Jāņus sauc par Juhannus un tos svin tuvākajā sestdienā starp 19. un 26. jūniju. Lielākā daļa somu šai dienā izbrauc no pilsētas, tiek kurināti ugunskuri un iets pirtī (saunā). Interesanti, ka ugunskuri tiek kurināti ūdens tuvumā vai pat vecās laivās vai īpašos plostos, tos sākumā aizdedzina krastā, bet vēlāk palaiž jūrā vai ezerā.

Arī **Spānijā** svin svētkus, ko sauc pie La fiesta de San Juan, kas tiek svinēti nedaudz atšķirīgi dažādos Spānijas reģionos. Kopējā iezīme ir ugunskuru kurināšana naktī no 23. uz 24. jūniju, kad tiek dedzināta ne tikai malka, bet reizēm arī vecās mēbeles un dažādas rituālas lelles. Arī tradīcija lēkt pāri ugunskuriem ir sastopama Spānijā, tiesa, vairāk tās ziemeļos. Līdzīgas svētku norises ar īpašiem folkloras tradīciju rituāliem un sendienu noskaņas atdzīvinājošiem pasākumiem ir sastopamas vairumā Eiropas valstu, taču svētki ne visur tiek svinēti tik plašā mērogā kā Latvijā.

Visai plaši vasaras saulgrieži tiek atzīmēti arī, piemēram, **Zviedrijā**, kur svētkus sauc par Midsommar un svin piektdienā pirms saulgriežu dienas. Svētku rituālu vidū ir dejošana ap ziediem rotātu stabu, kurā piedalās gan pieaugušie, gan bērni. Tiek spēlēta tautas mūzika un dziedātas īpašas svētku dziesmas, rīkotas maltītes un tiek dzerti stiprie dzērieni.

Materiāls no interneta

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Ilze Purpļeviča**

Tel. 22451599

E-pasta adrese: ilzepurpļevica@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.